Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 1

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2015 ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κατάστημα Αθ. 49
Κωδικός 6460

ΕΤΟΣ 13ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 48

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΙΑΝΩΝ ΠΑΡΟΥ
ΕΔΡΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 59, 104 37 ΑΘΗΝΑ ★ ΤΗΛ.: 210-5245800 ή FAX: 210-5201143 ★ www.facebook.com/groups/295521297135304

ΣΥΝΕΙΡΜΟΙ... των αντιθέσεων

Να σ' αγναντεύω, θάλασσα,
να μη χορταίνω απ' το βουνό ψηλά
στρωτή και καταγάλανη
και μέσα να πλουταίνω
απ' τα μαλάματά σου τα πολλά.
Κ. Βάρναλης

Το τριήμερο της Εθνικής μας Επετείου ήταν μια καλή αφορμή για ολιγοήμερη απόδραση στην Πάρο, δεδομένου ότι οι πασχαλινές μου διακοπές θα ήταν φέτος στα όμορφα Τρίκαλα. Έχοντας στο νου μας πάντα τις ηλιόλουστες μέρες του καλοκαιριού κάνουμε σχέδια πάντα φωτεινά, ζεστά, για την εκάστοτε παραμονή μας στο νησί.

Όμως ήταν η πρώτη φορά που θα ταξίδευα εκτός κανονικών διακοπών στην Πάρο και η πραγματικότητα με... προσγείωσε λίγο απότομα. Τούτος ο Μάρτης ήταν πάντα «κλαμένος», αφού η παροιμία λέει «Μάρτης είναι χάδια κάνει, πότε κλαίει πότε γελάει». Το νησί μας υποδέχθηκε ομιχλώδες, υγρό, λίγο με την αγκαλιά κλεισμένη.

Τα χωράφια στην πρώτη εντύπωση πράσινα, όχι καταπράσινα με λιγοστά αγριολούλουδα. Από το λιμάνι ξεκίνησαν οι εκπλήξεις. Ταξιδιώτες λίγοι αλλά φανατικοί των τριήμερων διακοπών. Κι όταν έφτασα στο χωριό τότε συνειδητοποίησα την αντίθεση.

Οι Λεύκες - πάντα όμορφες - με τα μαύρα σύννεφα της βροχής να τις στεφανώνουν στους Άγιους Πάντες και τη θάλασσα γκρίζα στο βάθος του ορίζοντα ...να σε αποθαρρύνει. Όλες τις μέρες η βροχή δεν έλεγε να σταματήσει. Υπήρχαν μερικά «ανοίγματα» του καιρού αλλά η κατάσταση έβαινε συνεχώς... επιδεινούμενη.

Ενώ όλα αυτά συνέβαιναν στο περιβάλλον, το έμψυχο υλικό ήταν θερμό και επικοινωνιακό όπως πάντα. Τη μια μέρα βρέθηκα στην Αγία Αικατερίνη, ανάμεσα σε πρόσωπα έκπληκτα από την απρόσμενη παρουσία μου. «Πού βρέθηκες εσύ εδώ;» με ρωτούσαν η θειά η Μαριγώ, η Ζαχαρώ, η κυρία Άννα και τόσες άλλες αγαπημένες φυσιογνωμίες. Πρώτη φορά στην Αγία Αικατερίνη ...χειμώνα.

Ζεστά, κατανυχτικά ... λευκιανά! Μετά πρόσκληση για καφέ στη θεία μου τη Μαρία. Κουβεντούλα και επιστροφή στο σπίτι. Άναμμα του τζακιού για την εξαφάνιση της υγρασίας, τόσους μήνες ...το σπίτι παγωμένο.

Οι άλλες μέρες κύλησαν ήρεμες, γεμάτες δραστηριότητες. Ένα απόγευμα παρακολούθησα -αντιπροσωπεύοντας την Ομοσπονδία Παριανών Συλλόγων- τη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Πάρου. Μου άρεσε ο «πολιτικός πολιτισμός» όλων κατά την διάρκειά του. Είναι θαρρώ καιρός να αναζητήσουν οι άνθρωποι, οι φορείς, αυτά που τους ενώνουν για το καλό του κάθε χωριού, του κάθε νησιού, της πατρίδας μας.

Μια βραδιά πήγα σ' έναν από τους ζεστούς χώρους του χωριού μας όπου μπορείς να γευτείς και καλομαγειρεμένα τοπικά εδέσματα, να συναντηθείς με φίλους και να πιείς μια σούμα με... προσωπικότητα!

Όμως είναι τόσο μεγάλη η αντίθεση της ζωής του χειμώνα και του καλοκαιριού, που αν δεν το έχεις λίγο υποψιαστεί σε τρομάζει. Αναρωτιέμαι πώς νιώθουν οι ντόπιοι βιώνοντας τις δύο αυτές πραγματικότητες. Τέσσερις - πέντε μήνες κίνηση και ζωή σε ξέφρενους ρυθμούς και οι υπόλοιποι μήνες σε ήρεμη κανονικότητα μακριά από την περιττή κοσμοσυρροή και τις τόσες φωνές.

Συνειρμοί όμως είναι και αναμνήσεις. Οι Συνειρμοί οφείλουν να ανακαλούν τις ευχάριστες μνήμες.

Την 25η Μαρτίου η παρουσία των μαθητών του Δημοτικού Σχολείου και του κόσμου ήταν ενθαρρυντική, παρά τις αντίξοες καιρικές συνθήκες. Μετά την δοξολογία έγινε η κατάθεση στεφάνων και η παρέλαση. Μια ιδέα ...συνέχειας της ζωής, με όλα τα καθιερωμένα, που τα σχολιάζουμε και τα καταδικάζουμε σαν παλιομοδίτικα! Αφού όμως δεν μπορούμε να τα αντικαταστήσουμε... τότε ας υπάρχουν αφού αποδεικνύονται χρήσιμα και εμψυχωτικά. Το βράδυ παρακολουθήσαμε την «Λαμπαδηδρομία», παμπάλαια παράδοση, προς τιμήν της Μαντώς Μαυρογένους, που έζησε και έσβησε στην Πάρο, αγνοημένη αλλά όχι σήμερα λησμονημένη.

Αυτές τις σκέψεις τις έγραψα γιατί όταν ήρθε η ώρα της επιστροφής (26-3-2015), έπρεπε να περιμένουμε στο χώρο της αναμονής, το Blue Star Naxos.Το πλοίο έφθασε στην ώρα του. Όμως τι θλίψη και ταλαιπωρία να περιμένουμε -μαζί και οι μαθητές του Γυμνασίου- σε ένα στέγαστρο αναμονής, να μας δέρνει ο αέρας και η βροχή σαν να είμαστε στην δεκαετία του 1960! Δεν δικαιούται η Πάρος, σκεφτόμουν έναν κλειστό, προφυλαγμένο χώρο, έναν χώρο τέλος πάντων, όπου να μπορούν να περιμένουν αξιοπρεπώς και οι ταξιδιώτες του χειμώνα;

Δεν ξέρω ακριβώς τι συμβαίνει στα άλλα νησιά όμως αντιλαμβάνομαι ότι οι Παριανοί -και όχι μόνο- αξίζουν κάτι καλύτερο από αυτά τα παραπήγματα στο λιμάνι χωρίς αισθητική. Η ζωή στην Πάρο είναι το ίδιο σημαντική χειμώνα-καλοκαίρι, και το νησί πρέπει να είναι έτοιμο πρώτα για τους μόνιμους κατοίκους του και μετά για τους επισκέπτες.

Αυτές οι λίγες μέρες στην Πάρο, μου έδωσαν υλικό για προβληματισμό και διαπιστώσεις. Το όμορφο νησί μας έχει ζωή όλο το χρόνο. Πρέπει λοιπόν να έχει δομές τέτοιες ώστε να είναι απρόσκοπτη η ζωή πάντα. Το Κέντρο Υγείας, τα σχολεία, η συγκοινωνία, το οδικό δίκτυο,

Συνέχεια στην 2η σελίδα

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 2

οι κοινωνικές παροχές να κάνουν τη ζωή ποιοτική και ευκολότερη.
Αλλά το καλοκαίρι σχεδόν ήρθε και θαρρώ πως είναι το καλύτερο αντικαταθλιπτικό στην οικονομική κρίση, στη θλίψη, στη ματαίωση. Τι κι αν όλα μοιάζουν να έχουν παλιώσει;
Τι κι αν όλα μοιάζουν να έχουν χλομιάσει;
Το μόνο καινούριο είναι το καλοκαίρι που έρχεται, αυτός ο ήλιος που μας φωτίζει όλους και αυτή η θάλασσα που είναι πάντα νέα, ανανεωτική του νου και της διάθεσής μας!
Με αισιοδοξία, αυτογνωσία, δύναμη ψυχής και στόχους ας χαρούμε ακόμα ένα καλοκαίρι!!!!
Πάντα με την αγάπη μου,
ΕλένηΣκορδίλη-Μέλλιου Ιούνιος 2015

Άγιος Γιώργης Λειβάδας

Οι Λεύκες, το ωραιότερο ορεινό χωριό της Πάρου, στολίζεται από πολλά εκκλησάκια και ξωκλήσια. Ένα τέτοιο ξωκκλήσι είναι και ο Άη Γιώργης της Λειβάδας. Πολύ παλαιός ναϊσκος, χτισμένος σ' έναν όμορφο λόφο, τριγυρισμένος από άλλους λόφους και βουνά.
Ο παππούς μας, Βονιφάτιος (Παναγιώτης) Σκιαδάς, αγόρασε το κτήμα με το ναό αυτό το έτος 1938 αρχικά ερημωμένο και κατεστραμμένο. Όνειρο της ζωής του ήταν να το ανακαινίσει. Με κόπο, προσωπική εργασία και λιγοστές οικονομίες της οικογενείας και φίλων, σταδιακά, έγινε το όνειρο πραγματικότητα.
Η ανακαίνιση ολοκληρώθηκε το 1945. Πολύ κοντά στον ναό έκτισε και κάποια δωμάτια για να στεγάσει την οικογένειά του τα δύσκολα χρόνια της κατοχής. Το περιβολάκι πιο κάτω, με το γόνιμο χώμα, καλλιεργήθηκε δίνοντας χρήσιμους καρπούς.
Αργότερα, χάρη στη δωρεά γης του Γιώργου και της Παρασκευής Χανιώτη, κατασκευάστηκε ο πρόναος, δίνοντας έτσι περισσότερη άνεση στο εκκλησίασμα.
Για τον παππού ο Άη Γιώργης ήταν ο άγιος της οικογενείας του. Όλα τα εγγόνια τότε, θέλαμε να επισκεφτούμε τη Λειβάδα με τον παππού. Η μεταφορά δύσκολη. Χαρά λοιπόν σε όποιον έπαιρνε μαζί του καβάλα στο γαϊδουράκι. Μετά τον θάνατο του παππού, ο ναός πέρασε στον πρωτότοκο γιο του, Γιάννη. Ο ίδιος όμως ήταν ανήμπορος να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του προς τον Άγιο.
Έτσι ο θείος Γιώργος Σκορδίλης ανέλαβε για αρκετά χρόνια το ναό, τη συντήρηση και την καθαριότητά του καθώς και να τον λειτουργεί. Ο ίδιος δε, έφτιαχνε μόνος του τα κεριά από γνήσιο κερί από τα δικά του μελίσσια. Οι δύο λιτοί και απέρριτοι σιδερένιοι πολυέλεοι είναι δικής του κατασκευής και προσφοράς.
Η θεία Ηλέκτρα, μετα τη Θεία Λειτουργία, προσέφερε κεράσματα στους εκκλησιαζόμενους όπως φουρνιστά αυγά, τυριά και κρασί. Ακόμη και όταν ο καιρός ήταν βροχερός, το διπλανό σπιτάκι φιλοξενούσε τους πανηγυριώτες. Μερικές φορές που η λειτουργία γινόταν Πρωτομαγιά, πολύς κόσμος, κυρίως νέοι, ανέβαιναν στη Λειβάδα να εκκλησιαστούν αλλά και αν περάσουν ωραία στη φύση, φτιάχνοντας μαγιάτικα στεφάνια.
Ήρθε ο καιρός και ο γιος του Γιάννη, Παναγιώτης Σκιαδάς, ανέλαβε τις υποχρεώσεις του προν τον Άγιο. Ανακαίνισε τον ναό με τη βοήθεια των αδερφών του, Φιλιπίνας, Νικολέτας και Αντωνίας και των 9.5λούν και λιβάνι. Πολλές φορές, όταν το πανηγύρι συμπίπτει με την εποχή για τα κάρφα, οι πανηγυριώτες φεύγοντας από τη Λειβάδα έχουν μαζέψει τα νοστιμότατα αυτά βλαστάρια, που μόνο οι Παριανοί ξέρουν να τα μαγειρεύουν τόσο ωραία.
Και σήμερα λοιπόν, το πρώτο Σάββατο μετά το Πάσχα, έγινε η λειτουργία στο εκκλησάκι του Αϊ Γιώργη κι όπως πάντα ο κόσμος ήρθε, όχι μόνο απ' τις Λεύκες αλλά απ' όλο το νησί της Πάρου.

Νικολέτα Σκιαδά

Μετά από αρκετά χρόνια ανέβηκε ξανά στοδιαδίκτυο ο ιστότοπος του Συλλόγου μας στη διεύθυνση

www.lefkes.info

με την ευγενική συνεργασία του συμπατριώτη μας προγραμματιστή **Κυριάκου Κυδωνιέως.**

Στον νέο ιστότοπο μπορείτε να γνωρίσετε την ιστορία και το έργο του Συλλόγου μας και να βρείτε ανακοινώσεις και πληροφορίες για όλες μας τις εκδηλώσεις.
Ο ιστότοπος θα αρχίσει να ενημερώνεται σε τακτική βάση τις επόμενες μέρες και φιλοδοξεί να αποτελέσει το «Λευκιανό αποτύπωμα» στο Internet,
την κύρια πηγή ενημέρωσης των Λευκιανών και των φίλων του χωριού μας.
Θέλουμε να βελτιωθούμε! Γι' αυτό λοιπόν, μιας και βρισκόμαστε στις πρώτες μέρες «ζωής» του site, δικαιολογήστε μας τυχόν παραλείψεις και στείλτε τις παρατηρήσεις σας
στο email του Συλλόγου (syllogoslefkianwn@hol.gr).
Με την ευκαιρία, υπενθυμίζουμε ότι από το 2011 υπάρχει σελίδα Facebook (***ΝΕΟΛΑΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΙΑΝΩΝ ΠΑΡΟΥ***) όπου οι νέοι μας έχουν την ευκαιρία να κουβεντιάσουν μεταξύ τους και να ανταλλάξουν απόψεις.

Ιδιοκτήτης- Εκδότης:
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΙΑΝΩΝ ΠΑΡΟΥ
Βερανζέρου 59, 104 37 Αθήνα

Τηλ./Φαξ: 210 5245800
e-mail: *syllogoslefkianwn@hol.gr*
Internet Site:
www.lefkes.info

Υπεύθυνος ύλης: Γιάννης Κυδωνιεύς

Υπεύθυνος σελιδοποίησης:
Δημήτρης Βαξεβανίδης

Τα ενυπόγραφα κείμενα απηχούν τις απόψεις των συντακτών τους και δεν εξυπακούεται η ταύτιση του Συλλόγου με αυτά.

Ώρες Γραφείου Συλλόγου:
Δευτέρα έως Πέμπτη:
10.30 - 12.30

ή κατόπιν συννενοήσεως στα τηλ.:
210-3220387, 6937 748706

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΕΛΙΚΩΝ ΕΠΕ Γραφικές Τέχνες
info@elikon-print.gr
Τηλ. 210 4829500

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 3

Πήραν την Πόλη πήραν τη…29 Μαϊου 1453

«Το δε την πόλη σοι δούναι, ουκ εμόν εστίν ούτ΄ άλλου των κατοικούντων εν ταύτη. Κοινή γαρ γνώμη πάντες αυτοπροαιρέτως αποθανούμεν και ού φεισόμεθα της ζωής ημών».

Αυτή ήταν η απάντηση του τελευταίου αυτοκράτορα του Βυζαντίου, του Κων/νου Παλαιολόγου στους πρέσβεις του Τούρκου πολιορκητή όταν του ζήτησαν να τους παραδώσει την Πόλη. «Είμαστε έτοιμοι να δώσουμε τα πάντα για την σωτηρία της πατρίδα μας, ακόμα και τη ζωή μας», με άλλα λόγια.

Είναι ένα απόσπασμα από το ιστορικό μυθιστόρημα της Μ. Λαμπαδαρίδου-Πόθου για την Άλωση της Πόλης.

Ένα βιβλίο για την αποφράδα ημέρα της ιστορίας μας. Για το ψυχομάχημα της Πόλης τις τελευταίες μέρες πριν την πτώση. Για την κατάρα του Ελληνισμού, για το κακό το ριζικό του: Τη διχόνοια.

Ο Μαρμαρωμένος Βασιλιάς, τους τελευταίους μήνες της βασιλείας του, προσπάθησε απεγνωσμένα να έρθει σε επαφή με τη Δύση για να σώσει την αυτοκρατορία από τη λαίλαπα των Οθωμανών που έβλεπε να έρχεται από την Ανατολή και να απειλεί να καταπιεί τη Βασιλεύουσα και μετά όλη την Ευρώπη. Η Δύση ζήτησε ανταλλάγματα κι έδειξε σκληρό πρόσωπο (σας θυμίζει κάτι αυτό;). Αλλά ο Παλαιολόγος ήταν σίγουρος πως θα τα βρίσκανε.

Μέχρι την 23η Μαϊου του 1453, οι υπερασπιστές της Βασιλεύουσας πίστευαν, και περίμεναν, την βοήθεια της Δύσης να έρθει από την θάλασσα. Κι αυτό τους έδινε το κουράγιο να αντιστέκονται σθεναρά στην πολύμηνη πολιορκία της Πόλης. Ο εξαθλιωμένος πλέον λαός, γαντζωνόταν απ΄ την ελπίδα της βοήθειας και γυναίκες, γέροι και παιδιά έδιναν καθημερινά τη δική τους μάχη αντέχοντας τις κακουχίες και την πείνα και βοηθώντας όπως μπορούσε ο καθένας στην αντιμετώπιση των καταστροφών που είχε φέρει η σκληρή πολιορκία. Εκείνη όμως την πικρή Τετάρτη, όλοι κατάλαβαν ότι ήταν ολομόναχοι απέναντι στα στίφη των Οθωμανών. Αλλά αντί αυτό να τους καταβάλλει, τους άντρωσε για ν΄ αντισταθούν στην πικρή τους μοίρα. Και ο καθένας ξέρει σε πόση δύναμη ψυχής, σε πόση αυτοθυσία, σε πόσο αίμα μεταφράστηκε αυτή η αντριοσύνη.

«Δεν υπάρχει στόλος... οι ηγεμόνες της Δύσης εγκατέλειψαν τη Βασιλεύουσα και το λαό της, μας εγκατέλειψαν… πρόδωσαν την τιμή της χριστιανοσύνης, όμως η πράξη τους η ίδια θα τους εκδικηθεί», ανήγγειλε ο στρατηγός Ιουστινιάνης στους συγκεντρωμένους στην αίθουσα του θρόνου.

Διπλή προδοσία παρέδωσε την Πόλη στα οθωμανικά φουσάτα. Η προδοσία της Δύσης, που είχε ήδη κάνει γνωστές τις προθέσεις της από το 1204, όταν οι Σταυροφόροι βάδισαν εναντίον της Κωνσταντινούπολης και την κατέλαβαν. Αλλά και η προδοσία των ίδιων των Ελλήνων.

Γιατί εκείνους τους μήνες της απελπισμένης αναζήτησης βοήθειας, οι βυζαντινοί χωρίστηκαν σε Ενωτικούς και Ανθενωτικούς. Οι μεν ήθελαν την ένωση με την καθολική εκκλησία, και, κατ΄ επέκταση, την βοήθεια της Δύσης, ενώ οι δε, δεν ήθελαν σε καμία περίπτωση να παραδώσουν την εκκλησιαστική πρωτοκαθεδρία στους καθολικούς.

Μάλιστα ο Μέγας Δουξ Λουκάς Νοταράς, έφτασε να πει πως: «Κρειττότερον εστίν ειδέναι εν μέση τη πόλει φακιόλιον βασιλεύον Τούρκων ή καλύπτραν λατινικήν», δηλαδή «Καλύτερα να δω καταμεσής της Πόλης να βασιλεύει τούρκικο σαρίκι παρά η λατινική τιάρα (του Πάπα)». Η ειρωνεία είναι πως οι Τούρκοι, με το που μπήκαν στην πόλη εκτέλεσαν τον Νοταρά και τους γιούς του.

Ήταν οι δεύτερες Θερμοπύλες της ιστορίας μας. Για άλλη μια φορά, η Ελλάδα καλούνταν να σώσει τον τότε γνωστό κόσμο από την απειλή εξ ανατολών. Μόνο που αυτή τη φορά, οι Εφιάλτες τελικά επικράτησαν. Με τη μορφή των πολιτικών αντιπάλων του Παλαιολόγου, οι οποίοι τυφλωμένοι από την θρησκευτική τους μισαλλοδοξία, έδωσαν στις διαφορές με την Δυτική Εκκλησία περισσότερη βαρύτητα από την σωτηρία της Πόλης.

Δυστυχώς, έχει αποδειχτεί στην ιστορία μας ότι σε κρίσιμες στιγμές, η διχόνοια θολώνει το νου του λαού μας. Άπειρα τα παραδείγματα. Το συλλογικό συμφέρον σβήνει μπροστά στο προσωπικό των εκάστοτε κυβερνώντων (και όχι μόνο), παρόλο που οι τελευταίοι προσπαθούν να πείσουν για το αντίθετο. Και ο λαός, χωμένος στο μικρόκοσμό του, αφήνει τη διχόνοια να τον κυριεύσει.

Τουλάχιστον σε τέτοιες κρίσιμες στιγμές εμφανίζονται και ηγέτες όπως ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, που εμπνέουν τον ηρωισμό και την αυτοθυσία και γράφονται επικές σελίδες στο βιβλίο της Ιστορίας .

Όπως κάθε νόμισμα, έτσι και η ιστορία πίσω από την Άλωση, έχει δύο πλευρές: την σκοτεινή και την ολόφωτη της θυσίας και του αλτρουισμού. Όμως παρά το ότι την τελευταία στιγμή μας ενώνει η απελπισία, πάντα καταντάμε να περιμένουμε «τους βαρβάρους» για να μας σώσουν. Στην σύγχρονη εποχή, να που ήρθαν οι βάρβαροι. Και τι καταλάβαμε; Δεν μας έσωσαν. Μόνοι μας πρέπει να σωθούμε. Με γνώμονα το κοινό καλό.

Άραγε στην εποχή μας θα βρεθεί κάποιος ηγέτης να μας ενώσει;

Ρένια Κυδωνιέως

Το Γράμμα της Κόρης

Ένας πατέρας μπαίνει στο δωμάτιο της κόρης. Εκείνη λείπει αλλά υπάρχει ένα γράμμα πάνω στο κρεβάτι της. Αρχίζει να σκέφτεται τα χειρότερα και με τρεμάμενα χέρια ανοίγει το γράμμα και διαβάζει:

«Αγαπημένε μου μπαμπά,

…. Λυπάμαι πολύ που βρίσκομαι στη δυσάρεστη θέση να σου πω πως έφυγα με το καινούργιο μου αγόρι. Βρήκα επιτέλους την αληθινή αγάπη! Αχ, να μπορούσες μόνο να τον έβλεπες!

Είναι τόσο όμορφος με τα τατουάζ και τα σκουλαρίκια και τόσο αγέρωχος πάνω στη μεγάλη και γρήγορη μηχανή του!

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό… Επιτέλους είμαι έγκυος!

Ο Αμπντούλ λέει ότι θα είμαστε μια χαρά στο τροχόσπιτό του καταμεσής στο δάσος και θέλει να κάνουμε πολλά παιδιά. Αυτό βέβαια είναι και το δικό μου όνειρο! Ανακάλυψα επίσης πως η μαριχουάνα δεν κάνει κακό. Γι΄ αυτό αποφασίσαμε να την καλλιεργούμε για μας και τους φίλους μας όταν θα ξεμένουμε από κοκαΐνη και έκσταση.

Εν τω μεταξύ, ελπίζω η επιστήμη να βρει σύντομα τη θεραπεία για το AIDS για να μπορέσει ο Αμπντούλ να γίνει καλά! Το αξίζει! Μπαμπάκα μου δεν θέλω ν΄ ανησυχείς για μένα.

Είμαι πια 15 χρονών και ξέρω να φροντίζω τον εαυτό μου. Κι έπειτα ο Αμπντούλ είναι τόσο δυνατός με τη σοφία και την πείρα των 47 χρόνων του.

Με καθοδηγεί και με συμβουλεύει με τον καλύτερο τρόπο για τις επιλογές μου, όπως και για την επιλογή μου να ασπαστώ τον ισλαμισμό.

Ελπίζω να σε βρω σύντομα κι έτσι να σου δοθεί η ευκαιρία να γνωρίσεις τα εγγονάκια σου!!

Το λατρεμένο σου κοριτσάκι!!

Υ.Γ. : Πλάκα σου κάνω μπαμπά! Coolare! Είμαι στη Μαρία. Απλώς ήθελα να σου πω πως στη ζωή υπάρχουν πολύ χειρότερα πράγματα από τους βαθμούς του τριμήνου που θα βρεις στο κομοδίνο!!!!

Σ΄ αγαπώ!!»

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 4

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ στις ΛΕΥΚΕΣ και στο ΜΑΡΟΥΣΙ

Ήρθε πάλι ο καιρός της μεγάλης γιορτής του χωριού μας.
Καταστόλιστη η Αγία Τριάδα, λάμποντας μέσα στο καλοκαιρινό πρωινό ήλιο, δέχτηκε τους πιστούς που ήρθαν να προσκυνήσουν και να γιορτάσουν.
Κατανυκτική η λειτουργία, όπου χοροστάτησε ο σεβασμιότατος μητροπολίτης Παροναξίας Καλλίνικος, ακολουθούμενος και από άλλους ιερείς. Παρούσες και οι αρχές του τόπου μεταξύ των οποίων ο Δήμαρχος της Πάρου κ. Κωβαίος και ο Έπαρχος κ. Μπιζάς.

Μετά τη λειτουργία έγινε λιτανεία της ιεράς εικόνας στους δρόμους του χωριού και την ακολούθησαν ουκ ολίγοι πιστοί.
Μέσα σε εορταστικό κλίμα, μετά το τέλος της λειτουργίας, προσφέρθηκαν από τον Σύλλογό μας τα καθιερωμένα τραταρί-

σματα στο προαύλιο της εκκλησίας, μπροστά στο σπίτι του Προέδρου μας, του κ. Κώστα Καστανιά.
Πλούσιος και γευστικός μπουφές, η σούμα έρευσε άφθονη και η γενική ευεξία σηματοδότησε την αρχή της καλοκαιρινής περιόδου για το χωριό μας. Αρκετά

από τα μέλη του Συλλόγου είχαν έρθει για την γιορτή με σκοπό να μείνουν ως το τέλος του καλοκαιριού.

Δεν έλειψαν οι τουρίστες που απορημένοι για την λιτανεία και την κοσμοσυρροή, ζητούσαν να μάθουν το λόγο. Τους ενημερώσαμε κατάλληλα, τους προσκαλέσαμε να φάνε και να πιούνε σούμα, ενθουσιάστηκαν με την χαμογελαστή αντιμετώπισή τους από τον κόσμο και μίλησαν για την φιλοξενία του Έλληνα. Αμ' πως!
Άρχισε πάλι το χωριό να γεμίζει και να σφύζει από ζωή. Τα μαγαζιά άνοιξαν σχεδόν όλα, οι μυρωδιές από τις ταβέρνες σπάνε μύτη ως συνήθως και το χωριό μας λάμπει για έναν ακόμα λόγο: Φέτος, με πρωτοβουλία του ΥΡΙΑ, τη νύχτα θα φωτίζονται 4 μύλοι, με φωτοβολταϊκά. Το είδαμε και το θέαμα, σας διαβεβαιώνω, είναι υπέροχο: τα φωτάκια του χωριού, ολόφωτη η Αγία Τριάδα και οι φωτισμένοι μύλοι δείχνουν να επιπλέουν πάνω στον σκούρο όγκο των γύρω λόφων.

Και του χρόνου!

Και τώρα στο Μαρούσι: Θα κάνω μια αναδρομή σε προηγούμενα δημοσιεύματα για να θυμηθούν οι παλιότεροι και να γνωρίσουν οι νεότεροι το χρονικό της γιορτής της Αγ. Τριάδας.
Τα παλιά τα χρόνια όσοι από τους ξενιτεμένους Λευκιανούς της Αθήνας δεν μπορούσαν να ταξιδέψουν στο χωριό τους για το πανηγύρι, εκκλησιάζονταν σε κάποια εκκλησία στην Αθήνα.
Μετά διασκέδαζαν με λευκιανά όργανα, λευκιανά φαγητά και τραγούδια όλη τη μέρα. Έτσι, μέσα

σε ατμόσφαιρα πατριωτικής έξαρσης και αγάπης θυμούνταν το χωριό τους και το πανηγύρι της πολιούχου των Λευκών.
Το 1966 με πρωτοβουλία του αείμνηστου πρωτοπρεσβύτερου Λευκιανού Ιωάννη Κοντού (1918-1984), που ήταν εφημέ-

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 5

ριος στον άγιο Ελευθέριο στο Μαρούσι, αλλά και άλλων Λευκιανών, καθιερώθηκε η Αγ. Τριάδα να γιορτάζεται στο Μαρούσι. Με συνεισφορά πολλών συμπατριωτών φιλοτεχνήθηκε η εικόνα της Αγ. Τριάδας από τον διακεκριμένο αγιογράφο κ. Αναστάσιο Δεσύλλα. Η εικόνα αυτή υπάρχει σήμερα στον ναό του Αγ. Ελευθερίου και φέρει τις επιγραφές: «Αφιέρωσαν οι εν Αθήναις κατοικούντες Λευκιανοί Πάρου» και «Τάσος Δεσύλλας, ζωγράφος Λευκιανός, 1966».

Το 1968 σχετικό ρεπορτάζ αναφέρει ότι στο πανηγύρι στο Μαρούσι, ιερούργησαν ο αρχιμ. Νικόλαος Αρκάς και ο πατήρ Ιωάννης Κοντός. Οι Λευκιανοί είχαν προσφέρει 20 άρτους και μετά τη λειτουργία έξω από την εκκλησία κεράστηκαν όλοι στραγάλια, τσίπουρο, σύκα, ψητό χταπόδι κ.α.

Σήμερα εφημέριος είναι ο πατήρ Νικόλαος Μανώλης. Μετά από 50 χρόνια ο Σύλλογος Λευκιανών της Αθήνας, τα μέλη του, οι Λευκιανοί Μαρουσιώτες και όχι μόνο, διατηρούν αναλλοίωτο τον θεσμό αυτόν και γιορτάζουν την Αγ. Τριάδα στο Μαρούσι. Όπως τότε, έτσι και σήμερα, όσοι δεν βρίσκονται στο αγαπημένο τους χωριό έχουν την ευκαιρία να λειτουργηθούν, να συναντήσουν τους συμπατριώτες τους, να ανταλλάξουν ευχές, να αναπολήσουν τα νιάτα τους… Κι όλα αυτά βέβαια με άφθονο τσίπουρο και εδέσματα στο αρχονταρίκι της εκκλησίας. Φέτος η συμμετοχή ήταν μεγάλη και τα χαμόγελα πολλά «Άντε, και του χρόνου να έχουμε τραγούδια και χορό» είπαν κάποιοι.

Ευχαριστούμε όλους και όλες που συμμετείχαν στον στολισμό της εκκλησίας από την παραμονή. Ευχαριστούμε τις Λευκιανές κυρίες από το Μαρούσι αλλά και τις κυρίες του ναού (επιτρόπισσες) που βοήθησαν τα μέλη του ΔΣ για να γίνει η μέρα αυτή, γιορτή ΧΑΡΑΣ.

Βοήθειά μας η Αγία Τριάδα και του χρόνου να είστε όλοι καλά.

Μαργαρίτα Κοντού

Η ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΙ Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ζηλεύοντας τις «Ιστορίες και τα Χωρατά» του κ. Ευάγγελου Καστανιά, παρακινήθηκα κι εγώ στην ιστόρηση, μέσω του «Ενημερωτικού» μας, μιας ιστορίας από τις Λεύκες μας.

Αρχές της δεκαετίας του 1960. Δευτέρα πρωί. Το μοναδικό λεωφορείο του νησιού, αγκομαχώντας οδεύει προς την Παρκιά. Μεταξύ των επιβατών και ένας δικηγόρος που θα παρίστατο σε κάποια δίκη στο περιοδεύον, τότε, δικαστήριο, συνοδευόμενος από τον δικολάβο του νησιού που τον είχε φιλοξενήσει στο σπίτι του στις Λεύκες. Συνεπιβάτης η Λευκιανή κ. Ασπασία, γνωστή για το εύστροφο πνεύμα της και τις ανεπανάληπτες ατάκες της. Σ΄ όλη τη διαδρομή προς την Παρκιά δεν είχε «βάλει γλώσσα μέσα».

Ο δικηγόρος, προφανώς για να την πειράξει, της είπε: «Κυρία μου να σας ρωτήσω κάτι; Είναι αλήθεια ότι ο Θεός έριξε σ΄ όλη τη γη δυο τσουβάλια κουτόχορτο, το ένα το σκόρπισε σ΄ όλο τον κόσμο εκτός της Πάρου και στην Πάρο έριξε ολόκληρο το άλλο τσουβάλι;»

Και η απάντηση της απίθανης κ. Ασπασίας στην προσβλητική για τους Παριανούς ερώτηση: «Βεβαίως κύριε». Ο δικηγόρος απορημένος έμεινε να κοιτάζει άφωνος. «Βεβαίως κύριε», συνέχισε εκείνη. «Σκεφτείτε σε ποιο ύψος διανόησης βρίσκονταν οι Παριανοί ώστε για να τους εξισώσει πνευματικά μ΄ όλο τον άλλο κόσμο, χρειάστηκε να ρίξει ολόκληρο τσουβάλι!»

Τώρα το τι έγινε μέσα στο λεωφορείο, το αφήνω στη φαντασία σας.

Μανώλης Χανιώτης

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ

Αγαπητέ συμπατριώτη και φίλε του χωριού μας!

Μην ξεχνάς ότι ο σύλλογός μας στηρίζεται στην οικονομική βοήθειά σου. Ότι έχει γίνει ως τώρα (κι ότι θα γίνει στο μέλλον) δεν θα ήταν εφικτό χωρίς τη συνδρομή σου. Γι' αυτό μην καθυστερείς να συμβάλλεις στο έργο του συλλόγου μας, στέλνοντας τακτικά την ετήσια συνδρομή των 20 ευρώ.

Ευχαριστούμε για τη συμπαράστασή σου! Το Δ.Σ.

Νέο Βιβλίο του Ν. Αλιπράντη

Ο εξαίρετος και πολυγραφότατος συμπατριώτης μας εξέδωσε το καινούργιο του βιβλίο «Προσωπογραφικό Λεξικό της Μεταβυζαντινής Πάρου».

Είναι μια πολύ προσεγμένη έκδοση που μας ανοίγει τον ορίζοντα στο... παρελθόν του νησιού φέρνοντάς μας σε επαφή με μορφές που δεν είναι ευρύτερα γνωστές κι αξίζει να τις γνωρίσουμε αλλά και με ανθρώπους που με την παρουσία τους λάμπρυναν τη μεταβυζαντινή ιστορία της Πάρου.

Ο Ν. Αλιπράντης, με τη γνωστή σε όλους επιμέλεια και μεθοδικότητά του, καλύπτει την περίοδο από τον 16ο αιώνα μέχρι τη σύγχρονη εποχή και εκτείνεται

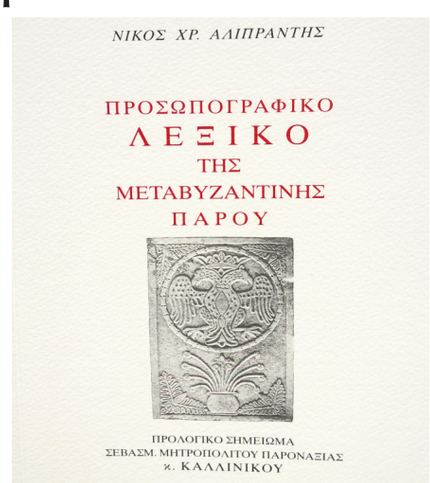

σε ένα ευρύ φάσμα εκατοντάδων προσώπων, από απλούς κληρικούς και λαϊκούς μέχρι άρχοντες και Πατριάρχες που με πράξεις και στάση ζωής επέδρασαν στην ιστορία του τόπου μας.

Ευχόμαστε το πολύτιμο αυτό έργο να είναι «καλοτάξιδο» και στον αγαπητό κ. Αλιπράντη να συνεχίσει με την ίδια ακάματη παραγωγικότητα να μας προσφέρει ενημέρωση και γνώση.

Σε χρόνο που θα ανακοινωθεί, ο Σύλλογός μας θα διοργανώσει παρουσίαση του βιβλίου. Όλοι οι συμπατριώτες και φίλοι , είστε προσκεκλημένοι !

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 6

Τα νέα και οι απόψεις της νεολαίας μας.

Πρωτοβουλία της Ο.ΠΑ.Σ (Ομοσπονδία Παριανών Συλλόγων) για την Αειφόρο Ευημερία της Πάρου μέσω της Ανάπτυξης και της Ενεργοποίησης της Νεολαίας της.

Χαίρετε! Χαίρετε!

ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΜΑΘΕΙ ΑΚΟΜΑ ΤΑ ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΝΕΑ;

Το αρχικό μήνυμα πέρασε στο προηγούμενο Ενημερωτικό Δελτίο. Πριν ένα χρόνο φτιάχτηκε μια ομάδα νέων υπό την σκέπη της Ομοσπονδίας Παριανών Συλλόγων. Μια ομάδα πάνω στην οποία στηρίχθηκε η ελπίδα για κάτι διαφορετικό από τα όσα έχουμε συνηθίσει μέχρι τώρα. Κάτι διαφορετικό και τόσο σπουδαίο! Η ομάδα συγκλήθηκε, εμπνεύστηκε και διαμόρφωσε ένα μεγάλο ΟΡΑΜΑ που θα φέρει ενεργοποίηση και δράση. Για ποιους; Για ΚΑΘΕ ΝΕΟ ΠΑΡΙΑΝΟ... όπου κι αν βρίσκεται! Μια ομάδα ανοιχτή σε ιδέες και σε παρουσία κάθε ανήσυχου και δραστήριου νέου!

Για πάμε να καταλάβουμε λίγο περισσότερα!!!

1) Ποιό είναι αυτό το ΟΡΑΜΑ;
2) Ποιοί είναι οι ΣΤΟΧΟΙ μας;
3) Ποιά είναι τα ΒΗΜΑΤΑ, που θα βαδίσουμε όλοι μαζί οι νέοι, για να πετύχουμε;

ΟΡΑΜΑ

Ανάπτυξη πολιτιστικού υποβάθρου κάθε νέου Παριανού, όπου κι αν βρίσκεται, που θα οδηγήσει στην εκπλήρωση και ενδυνάμωση του γενικότερου δυναμικού του, με σκοπό ο νέος να οδηγηθεί πιο άρτια στην προσωπική του ευημερία και να αποτελέσει την βασική κινητήριο και καθοριστική δύναμη σχηματισμού της πραγματικής ευημερίας της Πάρου και κατ' επέκταση της Ελλάδας.

Συσπείρωση των νέων, με σκοπό την εποικοδομητική αλληλεπίδραση και τον συντονισμό της δυναμικής τους, προς επίτευξη του οράματος.

ΣΤΟΧΟΙ

1. Η προσπάθεια κατάκτησης της πραγματικής ευτυχία των νέων, των μελών της κοινωνίας και της ευημερίας του τόπου.

2. Η υποστήριξη μιας ποιοτικά καλύτερης ζωής, που θα την χαρακτηρίζουν: οι αξίες, ο πολιτισμός, η λαϊκή παράδοση, τα ήθη και τα έθιμα μας, η επιστήμη, η σύγχρονη έρευνα και τεχνολογία.

3. Συνεχής προσπάθεια –θεωρητική και πρακτική- για ανάπτυξη του πολιτιστικού επιπέδου της κοινωνίας και προπάντων της νέας γενιάς.

4. Καλλιέργεια και διατήρηση πνεύματος αλληλεγγύης στη νέα γενιά.

5. Καλλιέργεια συνείδησης στον νέο, ώστε να μάθει να εκτιμά, να προστατεύει και να αναδεικνύει σωστά, το πανέμορφο και ιδιαίτερο (λόγω του νησιώτικου χαρακτήρα) φυσικό περιβάλλον και τους παραδοσιακούς οικισμούς.

6. Αναζήτηση, υποστήριξη και δημιουργία ευκαιριών για την προσωπική ανάπτυξη των δυνατοτήτων των νέων, αλλά και την ανάπτυξη τους σε επίπεδο σταδιοδρομίας.

7. Ανάπτυξη συνείδησης για την αξιοποίηση του πολύπλευρου δυναμικού των νέων για να δοθεί πνοή και λύση στην ευημερία του νησιού.

8. Αξιοποίηση ταλέντων, γνώσεων και επαγγελματικής κατάρτισης των νέων βάσει των αναγκών του νησιού, υπό την μέριμνα και την αρωγή του Δήμου και των επίσημων φορέων.

9. Συνταίριασμα και εξισορρόπηση των αναγκών και των θεμάτων του νησιού με τους γνωστικούς τομείς των νέων.

10. Συνεισφορά στη δημιουργία κλίματος προσέλκυσης ποιοτικού τουρισμού και στην καλλιέργεια αυτού σαν μοχλό γενικής προόδου του νησιού.

11. Συνεισφορά στην κατανόηση της αντίληψης σχετικά με το όφελος που μπορεί να προέλθει από την πολιτιστική αλληλεπίδραση του ντόπιου πληθυσμού και των τουριστών.

12. Ανάπτυξη κλίματος εκτίμησης και σεβασμού της πολιτιστικής ταυτότητας και της διαφορετικότητας αυτής, με ταυτόχρονη προσπάθεια για την αξιοποίηση της γνώσης που απορρέει και μπορεί να συμβάλλει στην προσωπική πρόοδο και ευτυχία των εμπλεκόμενων μερών.

13. Ενίσχυση προσπάθειας για ισόρροπη κατά το δυνατόν οικονομική ανάπτυξη στο νησί. Αναβίωση της υπαίθρου με την παραγωγή υγιεινών και βιολογικών προϊόντων.

14. Επανασύνδεση του κοινωνικού ιστού με πραγματικές αξίες.

15. Επανασύνδεση παλιάς και νέας γενιάς.

ΒΗΜΑΤΑ

1) Συγκέντρωση, γνωριμία και σύσφιξη σχέσεων νέων μέσα από εκδηλώσεις ποικίλων ενδιαφερόντων.

2) Δημιουργία ερωτηματολογίου προς τους νέους, με σκοπό την άντληση στοιχείων σχετικών με τον τρόπο σκέψης και αντίληψης, αλλά και τα ενδιαφέροντα, τα προσόντα και τις δυνατότητες, με σκοπό την αξιοποίησή τους όσον αφορά στην οργάνωση της δράσης.

3) Διαμόρφωση διαδικτυακής πλατφόρμας επικοινωνίας και τροφοδότησης.

4) Ενημέρωση νέων ως προς δραστηριότητες και καλές πρακτικές γύρω τους, που τους αφορούν ή μπορούν να τους εμπνεύσουν.

5) Έμπνευση, προγραμματισμός, διοργάνωση και συμμετοχή των νέων σε δράσεις, που εκπληρώνουν τους ανωτέρω σκοπούς και προάγουν το όραμα.

6) Πιο συγκεκριμένα, διοργάνωση εκδηλώσεων και δράσεων, που βοηθούν στην ανάπτυξη του τρόπου σκέψης και των δυνατοτήτων των νέων, στην αξιοποίηση των ταλέντων τους και στην ενδυνάμωση του πολιτιστικού τους υποβάθρου.

Παραδείγματα απτών προτάσεων δράσης:

☐ Διοργάνωση εκδηλώσεων και δράσεων γνωριμίας με το νησί και τις πτυχές του, ούτως ώστε να προαχθεί η καλύτερη αντίληψη της ιστορίας, της παράδοσης και της τρέχουσας κατάστασής του (π.χ. καταγραφή προφορικών ιστοριών ηλικιωμένων).

☐ Προβολή καλών προτύπων προσφοράς στο νησί, είτε του παρελθόντος, είτε του παρόντος.

☐ Εκδηλώσεις και δράσεις γνωριμίας της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς, του περιβάλλοντός της, της ιστορίας και της φιλοσοφίας.

☐ Εκδηλώσεις και δράσεις γνωριμίας της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς και της παγκόσμιας ιστορίας.

☐ Διοργάνωση συζητήσεων όπου θα αναλύονται θέματα που απασχολούν τους νέους.

☐ Συνεργασία νέων εκτός νησιού με τους νέους και τους συλλόγους του νησιού για την προετοιμασία και την διοργάνωση τοπικών δραστηριοτήτων (π.χ. Ξεναγήσεις στο νησί μας από "Νέους εθελοντές" την καλοκαιρινή περίοδο. Τα οφέλη σημαντικά για τους νέους που θα συμμετέχουν, τους

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 7

τουρίστες, το νησί μας).

☐ Ανάπτυξη δράσεων μεταξύ φοιτητών-μαθητών.

☐ Δωρεάν φροντιστήρια από φοιτητές το καλοκαίρι, σε παιδιά που έχουν οικονομικές δυσκολίες, διαμορφώνοντας παράλληλα μεθοδολογία για την μελέτη και την κατανόηση των μαθημάτων (και ίσως αυτό να είναι το πιο σημαντικό!)

☐ Διαλέξεις και συμβουλές από φοιτητές και όχι μόνο σε μια σειρά τομείς, που άπτονται της ειδικότητας τους, σε συνεργασία με τους τοπικούς συλλόγους και το Δήμο. Απόκτηση με αυτόν τον τρόπο εμπειρίας πολύτιμης και για τη δική τους επαγγελματική σταδιοδρομία.

☐ Περιβαλλοντική δράση, αποκατάσταση και προστασία του φυσικού τοπίου, καθαριότητα σε αρχαιολογικούς χώρους, παραλίες, αλσύλλια, κτλ..

☐ Βοήθεια σε ανήμπορα άτομα, ή παιδιά με ειδικά προβλήματα, ή σε ανθρώπους κάποιας ηλικίας και όπου αλλού χρειάζεται κοινωνική εθελοντική συμμετοχή.

☐ Ανάπτυξη σχέσεων, συνεργασιών και κοινών εκδηλώσεων με άλλους νέους των νησιών μας. Για ανάδειξη και αναζήτηση τρόπων αντιμετώπισης κοινών προβλημάτων (π.χ. ανεργία - επαγγελματική απασχόληση των νέων), αλλά και θεμάτων πολιτισμού (αρχαιότητα, λαϊκή παράδοση, σύγχρονη δημιουργία) και ψυχαγωγίας.

☐ Συμμετοχή σε δράσεις περιβαλλοντικών και κοινωφελών οργανώσεων της Ελλάδος και του εξωτερικού. Τα οφέλη πολλά, από πλευράς γνώσεων, ανάπτυξη ευαισθησιών, αλλά και ουσιαστικών γνωριμιών και σχέσεων.

☐ Διαγωνισμοί και παρουσίαση νέων Παριανών που έχουν απασχοληθεί και απασχολούνται με την Ποίηση, Λογοτεχνία και Καλές Τέχνες.

☐ Δημιουργία δικού μας χορευτικού και μουσικού συγκροτήματος, θεατρικής ομάδας, γιατί όχι και συγγραφή δικών μας έργων, κ.α..

☐ Ψυχαγωγικές εκδηλώσεις (με χορό, μουσική, τραγούδι, θέατρο, κινηματογραφικές βραδιές).

☐ Εκδρομές-δραστηριότητες: π.χ. Καμάριτζα, με επίσκεψη στα αρχαία ορυχεία, Πάρνηθα, Δίρφη, διανυκτέρευση σε καταφύγια, πεζοπορία σε μονοπάτια και σε δρόμους της αρχαιότητας. Ορειβασία, επίσκεψη σε σπήλαια, γνωριμία με διατηρητέους παραδοσιακούς οικισμούς.

☐ Υγιεινή ζωή: επαφή με την φύση, σωστή διατροφή με βιολογικά προϊόντα, άθληση και παράλληλα ανάπτυξη του αθλητικού ιδεώδους.

☐ Διοργάνωση μαθημάτων, σχετικών με τέχνες και άλλα, με επί τόπου επισκέψεις σε διαφόρους χώρους, αναλόγου θέματος και τομέα σε συνδυασμό με την υποστήριξη αυτών μέσω θεωρητικής κάλυψης.

☐ Δημιουργία επιτροπών για συγκεκριμένη μελέτη προβλημάτων του νησιού μας –γιατί όχι και των νησιών, με κοινές επιτροπές- με τη βοήθεια ανθρώπων αντίστοιχων επιστημονικών γνώσεων. Απόρροια ευκαιριών μέσω αυτού για επαγγελματική και ακαδημαϊκή πορεία.

☐ Ανάπτυξη σχέσεων, ανταλλαγή προβληματισμού, κάλεσμα συνεργασίας με τη νέα γενιά των ομογενών-απόδημων Παριανών.

☐ Ένα μέρος της Παριανής Στέγης να διαμορφωθεί σε 'Κέντρο Ζωής και Πολιτισμού' που να ξεχειλίζει από νεανική ζωντάνια και δημιουργικό έργο.

Όλοι μαζί, θα κάνουμε την Πάρο μας πιο όμορφη και τους κατοίκους της πιο ευτυχισμένους, δίνοντας στη νέα γενιά κοινωνικά ιδανικά, διέξοδο και ελπίδα.

Μπορούμε και πρέπει να πετύχουμε ! !

Με ελπίδα και θέληση,

Η Ομάδα Πρωτοβουλίας Νέων της Ο.ΠΑ.Σ

Βεντουρής Πέτρος (Νάουσα)
Βλαχογιάννη Έφη (Δρυός)
Μαύρη Στέλλα (Παροικιά)
Μπουκίου Μαριαρίνα (Λεύκες)
Παπαδόπουλος Πάνος (Αγκαιριά)
Πατινιώτης Νίκος (Παροικιά)
Περάκης Αντώνης (Αγκαιριά)
Ραγκούσης Πέτρος (Παροικιά)
Ροδοπούλου Ιφιγένεια (Μάρπησσα)
Σαρρή Ελευθερία (Παροικιά)
Σκιαδάς Γιάννης (Λεύκες)
Σκιαδά Ελιζαμπέτα (Λεύκες)
Τριπολιτσιώτη Νεφέλη (Νάουσα - μόνιμη κάτοικος)
Τσιγώνια Δήμητρα (Μάρπησσα)

....και όποιος άλλος νέος ή νέα πιστεύει στην ιδέα αυτή!

15 Ιουνίου 2015

***** Μέσο Διαδικτυακής Επικοινωνίας και Ενημέρωσης ☐ Η ομάδα μας στο Facebook < Εγώ GrouΠάρο! Εσύ? >**

...Το ταξίδι έχει μόλις ξεκινήσει!! Ελάτε να το ζήσουμε!!

Μαριαρίνα Μπουκίου - Κυδωνιέως

Ομιλία της αρχιτέκτονος Δάφνης Μπέκετ

Την Τετάρτη 13 Μαΐου 2015, στην αίθουσα της Παριανής Στέγης στην Αθήνα, έγινε παρουσίαση από την αρχιτέκτονα Δάφνη Μπέκετ του έργου της και των συνεργατών της με θέμα:

«Η ενεργειακή - παραγωγική αξιοποίηση των ανεμόμυλων της Πάτμου»

Προβλήθηκε το ντοκιμαντέρ «Τα φτερά της Πάτμου» και ακολούθησε συζήτηση. Την παρουσίαση παρακολούθησε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΟΠΑΣ, εκπρόσωποι των Παριανών Συλλόγων και άλλοι προσκεκλημένοι.

Η αρχιτέκτων κ. Δάφνη Μπέκετ ήταν υπεύθυνη για τον συντονισμό του προγράμματος αποκατάστασης των τριών ανεμόμυλων της Ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου που δεσπόζουν στο λιμάνι της Πάτμου.

Το έργο της τιμήθηκε τον Μάρτιο του 2012 με το πανευρωπαϊκό πολιτιστικό βραβείο Europa Nostra για έργα που συντελούν στη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Όπως είναι γνωστό, οι Λεύκες είναι το χωριό που στο παρελθόν είχε τον μεγαλύτερο αριθμό ανεμόμυλων σε όλη την Πάρο. Ήδη, οκτώ από αυτούς έχουν επίσημα χαρακτηριστεί ως Ιστορικά Διατηρητέα Μνημεία. Με πρωτοβουλία του Συλλόγου έχουν γίνει ενέργειες για την κατά το δυνατόν αξιοποίηση των ανεμόμυλων των Λευκών.

Το εγχείρημα είναι φιλόδοξο και εξαρτάται άμεσα από την διαθεσιμότητα των απαιτούμενων κεφαλαίων. Θα ήταν ευχής έργο να εξευρεθούν οι πιστώσεις για την διάσωση, ανακαίνιση ή και επισκευή των ανεμόμυλων που είναι διάσπαρτοι στους λόφους γύρω από το χωριό μας.

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 8

Μία σούπερ-εκδρομή

9-10 Μαΐου 2015

Ξεκινήσαμε πρωί Σαββάτου με προορισμό το χωριό Αθανάσιος Διάκος, ή Ανω Μουσουνίτσα, στα Βαρδούσια όρη, με ενδιάμεσες στάσεις στην Αμφίκλεια, το Πολύδροσο, τη Γραβιά και την Παύλιανη.

Η εκδρομή μας αυτή τη φορά άρχισε με το σόκιν θέαμα που ακουσίως είδε και εκουσίως μας περιέγραψε με το γλαφυρό της τρόπο η Μαργαρίτα Κοντού.

Η πρωινή της συνάντηση ενώ είχε βγάλει βόλτα το σκύλο της στο πάρκο, με ένα ζευγάρι σε ερωτικές περιπτύξεις, σκόρπισε θυμηδία στο ακροατήριο και η εκδρομή μας άρχισε με τον καλύτερο τρόπο: με γέλια και πειράγματα!

«-Θοδωρήήή! – Ἐλαααα! – Τάκουσες πολί μου;» ήταν η φυσική συνέχεια της διήγησης αυτής από τον αγαπητό Κώστα Ζαφειρίου του οποίου οι «ανακοινώσεις» έπεσαν βροχή και σε αυτή την εκδρομή.

Είχε απ᾽όλα αυτό το διήμερο. Κέφι, πολύ τραγούδι, ευτράπελα, κεράσματα, και κυρίως, είχε θέαμα. Μια εκδρομή με τα όλα της. Μια σούπερ-εκδρομή.

Γρήγορα αφήσαμε πίσω μας την Αθήνα και στην πρώτη στάση για καφέ, στην Αμφίκλεια, άρχισε το σινεμά. Και λέω σινεμά, γιατί σαν σινεμά ξετυλίγονταν μπροστά μας εικόνες από μια φύση απείρου κάλλους.

Μάης μήνας, μέρα λιόχαρη, σ᾽όλα τα χωριά που περνάμε κήποι ολάνθιστοι. Τα τριαντάφυλλα, οι πασχαλιές, οι χιονούλες, οι ακακίες ζαλίζουν με τις μυρωδιές και τα χρώματά τους.

Αμφίκλεια, το Χάνι της Γραβιάς. Απέναντι από τη θέση του αρχικού χανιού, έχει χτιστεί πιστό αντίγραφο με τον παλιό τρόπο: με πλίνθους φτιαγμένους από χώμα, άχυρο και καβαλίνα.

Μια εθελόντρια ξεναγός ξεδίπλωσε πολύ παραστατικά μπροστά μας την ιστορική μάχη του Οδ. Ανδρούτσου κατά του Ομέρ Βρυώνη, μάχη που έδωσε νέα ορμή στην Επανάσταση του 1821 και απέτρεψε την εισβολή του Βρυώνη στο Μωριά. Χτισμένο στα ριζά του βουνού που δεσπόζει στην περιοχή, δίνει μια πολύ υποβλητική εικόνα του τότε.

Απέναντι, δίπλα στα ερείπια του παλιού χανιού, το Μνημείο με τους πεσόντες στη μάχη αυτή.

Όμορφα χωριά, σπίτια περιποιημένα, άνθρωποι μερακλήδες με την τάξη και την καθαριότητα. Χάρμα οφθαλμών.

Δεύτερη στάση μετά την Παύλιανη, πήραμε την ανηφόρα για τον τελικό προορισμό μας, το χωριό που είναι χτισμένο ανάμεσα στην Οίτη και στα Βαρδούσια.

Μετά από ένα γερό γεύμα στην όμορφη

Το σινεμά συνεχίστηκε.

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 9

Τα σπάρτα, μια κίτρινη θάλασσα δεξιά και αριστερά του δρόμου. Και πλατάνια, πολλά πλατάνια, και ακακίες ανθισμένες.
Όσο ανεβαίναμε, τα σπάρτα λιγόστευαν. Τα πλατάνια και οι ακακίες έδωσαν τη θέση τους σε φτελιές και κουτσουπιές, μετά ήρθαν οι καρυδιές, ύστερα οι βελανιδιές και στο τέλος επικράτησαν τα έλατα.
Ένα πανηγύρι του πράσινου, από το ανοιχτό των φρέσκων φύλλων μέχρι το πιο σκούρο του μεγάλου έλατου. Πότε-πότε, εκείνο το πράσινο υπερθέαμα, έσπαγε μια θαρραλέα κουτσουπιά που τολμούσε να αναμετρηθεί σε μεγάλο υψόμετρο με τα πανύψηλα έλατα και κέρδιζε σε νάζι και

χρώμα: φούντες μωβ μέσα στο πράσινο όργιο. Θαυμάσαμε χωριουδάκια φωλιασμένα σε κόγχες του βουνού. Το πυκνό ελατόδασος σταματούσε λίγο πιο πάνω από το χωριό Αθανάσιος Διάκος. Δεν φύτρωνε τίποτα σ΄εκείνο το υψόμετρο. Χιόνια στεφάνωναν ακόμα τις κορφές των βουνών.
Το μόνο άσχημο ήταν οι στροφές . Δυστυχώς δεν έχει ανακαλυφθεί ακόμα άλλος τρόπος να ανεβαίνουν τα αυτοκίνητα τα βουνά!!
Φτάσαμε αρκετά κουρασμένοι στο ξενοδοχείο μας. Από το προαύλιο αγναντέψαμε στην απέναντι ραχούλα το χωριό, 1-2 χιλιόμετρα μόνο μακριά. Στο ξενοδοχείο είχε ένα μικρό ζωολογικό κήπο με λάμα (ω ναι!) αγριοκάτσικα, ελάφια και λαγούς. Τον επισκεφθήκαμε φυσικά παρά την κούραση... Σιγά μην αφήναμε γωνιά ανεξερεύνητη!
Αλλά ο ήλιος μας είχε εγκαταλείψει από ώρα. Από τις ψηλές κορφές της Οίτης και των Βαρδουσίων κατρακύλησαν σύννεφα κι άρχισε το ψιλόβροχο.
Παρά τη βροχή, τέσσερεις θαρραλέοι πήγαμε με τα πόδια μέχρι το όμορφο, πετρόχτιστο χωριό, που εικάζεται ότι είναι η πατρίδα του Αθανάσιου Διάκου, εξ ού και η μετονομασία του. Από τους υπόλοιπους, όσοι άντεχαν ακόμα, πήγαν με το πούλμαν. Μας γοήτευσε το Καβουρόρεμα που διέσχιζε το χωριό, και τα χιόνια και οι βροχές το είχαν τροφοδοτήσει με πολλά νερά, σχηματίζοντας ακόμα και καταρράκτες.
Δυστυχώς η βροχή δεν μας άφησε να κάνουμε τη βόλτα που θέλαμε και περιοριστήκαμε στην μεγάλη πλατεία με τα πλατάνια και τις ταβέρνες.
Την επομένη, η μουντάδα συνεχιζόταν ακόμα. Όμως η φύση γύρω μας έλαμπε, πεντακάθαρη, φρέσκια σαν καινούργια μέρα. Φύγαμε με ψιλόβροχο που δεν μας πτόησε καθόλου, βέβαια. Όπως και την προηγούμενη μέρα, το πρωινό άρχισε με τραγούδια με τον Βασίλη Ραγκούση στην πρωτοκαθεδρία. Πρώτη στάση στην Μονή της Παναγιάς της Δαμάστας. Ένα γυναικείο μοναστήρι του 17ου αιώνα που έπαιξε σημαντικό ρόλο στην Επανάσταση του 1821.
Περιποιημένο και γεμάτο λουλούδια μας υποδέχτηκε, ευτυχώς, με ήλιο. Μετά την ενημέρωσή μας από την ηγουμένη, στο αρχονταρίκι μας περίμεναν λουκούμια, φανουρόπιτες και καφέδες. Χαρήκαμε το θέαμα του κάμπου της Λαμίας από ψηλά, ξεκουραστήκαμε στον πετρόχτιστο αυλόγυρο και φύγαμε για τον Γοργοπόταμο και την ιστορική του γέφυρα. Το τοπίο άλλαζε με την ανάποδη τροχιά από χθές. Ξαναβρήκαμε τις βελανιδιές, μετά τις κουτσουπιές και τις φτελιές, ύστερα τα πλατάνια.
Και μας πρόλαβε πάλι η βροχή. Φτάνοντας στο Γοργοπόταμο, είδαμε από ψηλά την ιστορική γέφυρα, θυμηθήκαμε την ιστορία της, και κάποιοι, παρά τη βροχή, περπάτησαν μέχρι που έφτασαν ακριβώς από κάτω της, δίπλα στον θορυβώδη Γοργοπόταμο που κύλαγε ορμητικά και γοργά, όνομα και πράγμα.
Στην ταβέρνα του Τεμπέλη, φάγαμε το μεσημεριανό μας και ξεκινήσαμε για την τελευταία στάση για καφέ πριν την επιστροφή μας, τα Καμένα Βούρλα, όπου βρήκαμε να μας περιμένουν ο ήλιος και η θάλασσα.
Και τις δύο μέρες, γλώσσα δεν βάλαμε μέσα μας. Τραγουδάγαμε συνέχεια. Το ρεπερτόριό μας ανεξάντλητο. Κάθε τόσο έπαιρνε το μικρόφωνο κάποιος και τραγούδαγε.
Σαν πολλοί καλλίφωνοι μαζευτήκανε σ΄αυτό το σύλλογο! Μήπως, εκτός από χορευτικό, να κάναμε και μια χορωδία; Μην πάνε χαμένα τόσο μπρίο και τόσες φωνές, γι αυτό το λέω!!
Αφού ευχαριστήσω εκ μέρους όλων την Ελένη Πανώριου για την οργάνωση αυτού του διημέρου, να ευχηθώ
Και εις άλλα με υγεία!

Ρένια Κυδωνιέως

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 10

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΟ ΠΟΡΤΟ-ΓΕΡΜΕΝΟ…ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΑΡΧΙΣΕ!!!!!!!

Είναι Κυριακή πρωί, 14 Ιουνίου, η επόμενη μέρα της εκδρομής του Συλλόγου μας. Μουσικό χαλί, σ΄ αυτό το κυριακάτικο πρωινό, οι μελωδίες του Μάνου Χατζηδάκη, από το ραδιόφωνο, αφού σαν σήμερα , πριν 21 χρόνια έφυγε ο υπέροχος μου-

σικός, ο υπέροχος αυτός διακριτικός άνθρωπος.

«Τ' αστέρι του βοριά θα φέρει ξαστεριά…»

Θέλαμε να περάσουμε καλά στην μονοήμερη εκδρομή του Συλλόγου μας, σαράντα πέντε άτομα με διάθεση χαλαρή, για ένα μικρό…διάλειμμα. Απολαύσαμε λίγη από τη Θεία Λειτουργία στο Μοναστήρι του Αγίου Μελετίου, παρακολουθήσαμε την ιστορία της Μονής από τη μοναχή που έζησε τα παιδικά της χρόνια στην Πάρο.

«Μια σπίθα ανάβει μέσα από την πυρκαγιά, ένα κερί που καίει τη νύχτα μπρος την Παναγιά.»

Φτάσαμε στα Βίλια –τόπο καταγωγής της Έλλης Λαμπέτη- όπου άλλοι ήπιαν καφέ και άλλοι περπάτησαν ως το χαριτωμένο γλυπτό της σπουδαίας ηθοποιού. Η σκέψη μου στάθηκε στην ανάμνηση της παράστασης «Δεσποινίς Μαργαρίτα» που είχα δει όταν ήμουν φοιτήτρια. Ήταν ηθοποιός ταγμένη στο θέατρο, με μια ζωή βασανισμένη αλλά με δύναμη ψυχής.

«Τώρα πετώ για της ζωής το πανηγύρι, τώρα πετώ για της χαράς μου τη γιορτή……»

Και μετά φάνηκε η υπέροχη θάλασσα, στον κολπίσκο του Πόρτο-Γερμενού. Σαν παιδιά μια ομάδα από μας έτρεξε προς τη θάλασσα! Η Νάντια, η Ρίτσα , η Μαργαριτούλα, η Δήμητρα η Ελένη… οι γοργόνες, ο Στέργιος και ο Γιάννης ο Κυδωνιεύς, αποκλειστικός μας …φωτογράφος με γέλια και χαρά γι΄ αυτό το δροσερό διάλειμμα, σαν αύρα στην πρώτη ίσως καυτή μέρα του καλοκαιριού! Κολυμβήτριες που μετά απόλαυσαν το ψαράκι τους δίπλα στο κύμα. Αλλά και όσοι δεν κολύμπησαν γευμάτισαν δίπλα στη θάλασσα, δεδομένου ότι και μόνο η θέα της θάλασσας είναι μαγικά ιαματική!

«Φεγγάρια μου παλιά, καινούρια μου πουλιά, διώξτε τον ήλιο και τη μέρα απ΄ το βουνό, για να με δείτε να περνώ σαν αστραπή στον ουρανό…»

Τέλος ήπιαμε καφέ, το απογευματάκι στην Ελευσίνα, και επιστρέψαμε έχοντας αλλάξει παραστάσεις.

Ήταν όμορφη και παράξενη η ατμόσφαιρα αυτής της εκδρομής. Ήμασταν χαρούμενοι αλλά με ένα …κράτημα. Ποιος ξέρει τι είχε ο καθένας στο μυαλό του; Μήπως και η περιρρέουσα ατμόσφαιρα, δεν επιδρά στον ψυχισμό μας; Θα έχουν σίγουρα πολύ ενδιαφέρον οι επόμενοι μήνες!

Όπως και να είναι όμως, εμείς τραγουδήσαμε, αστειευτήκαμε, γελάσαμε και …οραματιστήκαμε το καλοκαίρι που έρχεται ορμητικά!

Ελένη Σκορδίλη

10 ΜΑΙΟΥ 2015, ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Θα μπορούσα να αρχίσω με το κλασσικό «Μάνα κράζει το παιδάκι, μάνα ο νιός και μάνα ο γέρος» αλλά δεν θα σας κάνω αυτή τη χάρη. Ή είμαστε Προοδευτικός Σύλλογος ή όχι! Ας πούμε καινούργια πράγματα εμείς!

Γιορτή της Μητέρας, λοιπόν. Οι εχθροί της παγκοσμιοποίησης και της κατανάλωσης θα έλεγαν ότι είναι άλλη μία «φορετή» γιορτή όπως του Αγ.Βαλεντίνου, ή η Μέρα της Γυναίκας. Άλλη μια ευκαιρία για τον καπιταλισμό να αυξήσει τα κέρδη του! Δεν θα πάω όμως τόσο μακριά, όσο κι αν στο βάθος υπάρχει μια κάποια αλήθεια σ΄ αυτά.

Εγώ θα σταθώ σε γεγονότα που τον τελευταίο καιρό κατακλύζουν τις τηλεοράσεις και τις ζωές μας.

Θα σταθώ στις μανάδες που με τα μωρά τους αγκαλιά, περνάνε του λιναριού τα πάθη για να ξεφύγουν από τους πολέμους στις χώρες τους, από τη μιζέρια και τη δυστυχία και τολμάνε το τρομερό ταξίδι της μετανάστευσης. Ταξίδι που δεν ξέρουν ούτε πως ούτε και πού θα καταλήξει.

Θα σταθώ σ΄ εκείνη τη γυναίκα που έγινε μάνα μέσα στη βάρκα, στη Ρόδο, που την ξεγέννησαν οι Λιμενικοί ενώ προσπαθούσαν να τους σώσουν από το ναυάγιο.

Σ΄ εκείνες τις μάνες για τις οποίες το ταξίδι αυτό του μαρτυρίου αποβαίνει μοιραίο και χάνονται στα μαύρα νερά μαζί με τα παιδιά τους.

Ξέρω ότι το κλίμα απέναντι στους μετανάστες δεν είναι καθόλου ευνοϊκό. Για πολλούς - και συχνά δικαιολογημένους - λόγους. Σας ζητάω όμως, κάθε φορά που θα ακούτε ή θα βλέπετε θέματα με μετανάστες, να φέρνετε στη σκέψη σας αυτές τις Μανάδες που ξεκινάνε το ταξίδι της προσφυγιάς στην προσπάθειά τους να κάνουν τα πάντα για να προσφέρουν μια καλύτερη ζωή στα παιδιά τους.

Όπως κάνει κάθε Μάνα από καταβολής κόσμου. Όπως κάνει κάθε Γυναίκα που από τη στιγμή που γίνεται Μάνα, ο ίδιος της ο εαυτός περνάει σε δεύτερη μοίρα κι όλος ο νους κι ο λογισμός της είναι το παιδί της. Το σπλάχνο της. Η σάρκα από τη σάρκα της. Η ζωή από τη ζωή της.

Η Μάνα. Η κινητήρια δύναμη της κοινωνίας μας.

Ρένια Κυδωνιέως

Στη μητέρα μας, Βασιλική Κυδωνιέως

Αχ, ρε μάνα…
Πίσω μου τρέχεις μια ζωή
Με ένα πιάτο και μια ευχή
Τότε με κράταγες σφιχτά
Τώρα κοιτάς από μακριά
Έδινες πάντα απλόχερα
σε όλους την ευχή σου
Ήσουν ο πιο κατάλληλος
δότης μιας συμβουλής

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 11

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΕΣ;;;ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Στη στροφή του δημόσιου δρόμου, για τη διευκόλυνση των επισκεπτών (ιδίως των ξένων!!), στο ύψος της εισόδου των αρχαίων λατομείων παριανού μαρμάρου στο Μαράθι υπάρχουν οι "ενημερωτικές" πινακίδες της φωτογραφίας. Χρόόόνια περάσανε και κανένας δεν συγκινείται. Από την πιό παλιά ("QUARRY'S MARATHI" !!) περάσαμε στη κάπως νεώτερη ("Marble Ancient Quarries").

Αφήσαμε όμως και την παλιά, έτσι, για να δείξουμε ότι υπάρχει συνέχεια... Ποιούς ενημερώνουμε μ' αυτές τις πινακίδες; Τους αγγλομαθείς πάντως, όχι. Ή, μάλλον, τους δίνουμε την ευκαιρία να χαμογελάσουν...

Σε επιστολή μου στο Δήμο Πάρου από το 2010 για την αποκατάστασή τους (αφαίρεση της παλιάς, διόρθωση της καινούργιας), πήρα την απάντηση ότι δεν είναι θέμα του Δήμου αλλά της Εφορίας Αρχαιοτήτων.

Ο Δήμος δεσμεύτηκε να προωθήσει αρμοδίως το θέμα (ΚΒ' ΕΚΠΑ) και με παρότρυνε να ενημερώσω κι εγώ την ίδια υπηρεσία.

Η επιστολή που έστειλα λοιπόν στο Υπουργείο Πολιτισμού (ΚΑ' ΕΠΚΑ) υποθέτω ότι «τελεί υπό επιτελικήν επεξεργασίαν» τα τελευταία 5 χρόνια....Δε βαριέσαι...σε λίγα χρόνια οι πινακίδες μπορεί να πέσουν μόνες τους..

Γιάννης Κυδωνιεύς

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Φέτος το Πάσχα ήταν νωρίς, 12 Απριλίου. Όλο τον χειμώνα ευτυχώς έκανε πολλές βροχές, οι βροχομετρήσεις έδειξαν τριπλάσιο νερό από τον προηγούμενο χειμώνα, όλα καλά λοιπόν μέχρι εδώ («θα φυτρώσουν τα κάρφα!»).

Λόγω του «πρόωρου» Πάσχα, λίγος κόσμος κατέβηκε στην Πάρο και στις Λεύκες. Την Κυριακή των Βαΐων καλός καιρός αλλά η λιτανεία ήτανε κουτσουρεμένη. Δεν πήγαμε από το Λουμπαρδοχώρι επειδή οι κατηφόρες ήταν επικίνδυνες. Τα νερά τρέχανε ακόμη και η απόφαση σωστή. Όλη τη Μ. Εβδομάδα κατανυκτικές ακολουθίες με τους ψάλτες μας κ.κ. Καλυβίνο, Δελαγραμμάτη και Ν. Ρούσο. Τη Μ. Τετάρτη στην ακολουθία του «Νιπτήρος» είχαμε κοντά μας τον Μητροπολίτη μας και τον ευχαριστούμε. Οι παραστάσεις στην περιφορά του Επιταφίου ήταν πολύ όμορφες.

Πολύ καλή δουλειά έκαναν οι κυρίες που τις επιμελήθηκαν (Παντελαίου Κοντού Βικτωρία, Παντελαίου Καρποδίνη Σταυρούλα, Λουκή Ηλιοπούλου Κατερίνα, Κρητικού Παντελαίου Χρυσούλα, Ραγκούση Αιγινίτου Γεωργία, Κρητικού Μαρία, Ραγκούση Ευαγγελία, Κονταράτου Σπυριδάκη Μαρία) και όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στην αναπαράσταση των σκηνών του Θείου Πάθους.

Επειδή η εορτή του Αγ. Γεωργίου ήταν μετά το Πάσχα, το Σάββατο της Διακαινησίμου η οικογένεια Π. Σκιαδά έκανε λειτουργία στο ξωκλήσι του Αγίου στη Λειβάδα. Την Κυριακή του Θωμά έγινε η σχετική λειτουργία στον Άγιο Θωμά στο Μαράθι. Ευχαριστούμε και τον κόσμο που μας τίμησε φέτος της Αγ. Τριάδος. Ήταν πάρα πολλοί και το 80% περίπου, εκτός Λευκών.

ΥΓ: Όσοι Λευκιανοί κατέβηκαν της Αγ. Τριάδος στις Λεύκες με τη λαχτάρα να μαζέψουν κάρφα, δυστυχώς δεν βρήκαν τίποτα. Τα είχαν μαζέψει ....άλλοι! Πρέπει κάποιος να τους πει ότι δεν είναι όλη η περιοχή μας ξέφραγο αμπέλι (υπάρχουν και φραγμένα!).

Κάποιοι είδαν ένα φορτηγό από άλλο χωριό, γεμάτο με κάρφα... Τα ίδια ισχύουν και για την κάπαρη, τα μανιτάρια και τα μανιτάρια (μάλιστα για τα σαλιγκάρια γκρεμίζουν και τις ξερολιθιές). Και του χρόνου προς γνώση και συμμόρφωση...

Κωνσταντίνος Καστανιάς

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 12

Ο Αγέρανος Κύκλος

Με καταβολές στον ομώνυμο αρχαίο κυκλαδίτικο χορό αναπαράστασης του μύθου του Θησέα, ο «Αγέρανος Κύκλος» έχει ως αφετηρία την έρευνα, αναβίωση και διατήρηση των παραδοσιακών τεχνών της Πάρου και της ευρύτερης περιοχής των Κυκλάδων.

Κινείται συλλογικά και κυκλικά, συγκεντρώνοντας ιδέες, εμπειρίες και ανθρώπους με άξονα το μουσικό βίωμα και στοχεύει στην υποστήριξη της δημιουργικότητας, της παιδείας και του πολιτισμού με σεβασμό στο περιβάλλον μέσα στο οποίο φιλοξενείται.

Ο «Αγέρανος Κύκλος» παρατηρεί τα καλλιτεχνικά ιδιώματα που διαμορφώνονται γύρω μας και ενθαρρύνει τη συνύπαρξή τους, εστιάζοντας σε πτυχές της μουσικής δημιουργίας όπως η σύνθεση, η οργανοποιία, η μουσική πράξη, το τραγούδι και ο χορός.

ε βασικό στόχο την οργανική ενσωμάτωση των καλλιτεχνικών και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων στην καθημερινή ζωή του τόπου, καθώς και την ενίσχυση της τουριστικής και οικονομικής ζωής της τοπικής κοινωνίας, οραματιζόμαστε την εδραίωση ενός διεθνούς καλλιτεχνικού και επιστημονικού θεσμού και δικτύου.

Δημιουργώντας γέφυρες επικοινωνίας εντός και εκτός της ευρύτερης κοινωνίας των Κυκλάδων, ο «Αγέρανος Κύκλος» λειτουργεί ως σημείο συνάντησης, παιδείας και δημιουργίας καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου προσφέροντας σε επισκέπτες, συμμετέχοντες και ντόπιους την ευκαιρία διαμόρφωσης της σύγχρονης πολιτιστικής ταυτότητας του τόπου.

Με την εθελοντική πρωτοβουλία και συνεισφορά μιας ομάδας ανθρώπων, ο «Αγέρανος Κύκλος» λειτουργεί για τρίτη συνεχόμενη χρονιά στο παραδοσιακό χωριό των Λευκών, προσκαλώντας ντόπιους και επισκέπτες να ξετυλίξουν το νήμα της παράδοσης και να ανακαλύψουν τη μουσική, το χορό, την αρχιτεκτονική και την κουλτούρα του τόπου.

Η φετινή διοργάνωση θα διαρκέσει μία εβδομάδα, από τις 31 Αυγούστου έως και τις 6 Σεπτεμβρίου και θα φιλοξενήσει εργαστήρια, συναυλίες, παράλληλες δράσεις και συζητήσεις. Με γνώμονα την πολιτιστική ταυτότητα του τόπου και τις ανάγκες των κατοίκων και των επισκεπτών, το φετινό πρόγραμμα διαμορφώνεται ως εξής:

Εργαστήρια
Πολυφωνικό Τραγούδι
Βιολί
Λαούτο
Μπουζούκι
Τσαμπούνα
Κρουστά
Δημιουργικό παιχνίδι
Παραδοσιακοί χοροί
Ρυθμική κινησιολογία
Χορός

Παράλληλες δράσεις
Στοιχεία οργανοποιίας (τσαμπούνα, τουμπάκι, πιάνο, κρητική λύρα) Συναυλίες-Κεντρική συναυλία
Συναυλίες καθηγητών και μαθητών

Ακολουθώντας βυζαντινά και νεότερα μονοπάτια, οι συμμετέχοντες συναντιούνται και δημιουργούν σε κτίσματα παραδοσιακής νησιώτικης αρχιτεκτονικής, ανεμόμυλους, μοναστήρια και αμπελώνες για βιώσουν και να διαμορφώσουν συλλογικά την ταυτότητα του φετινού «Αγέρανου Κύκλου».

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΣΥΝΑΓΜΑΤΑ

Με τον παραπάνω τίτλο, ο συμπατριώτης, φίλος αγαπητός σε όλους μας, Γιώργος Δρόσος, κατέγραψε σε βιβλίο και άφησε στην αιωνιότητα μια πολύ όμορφη συλλογή από ποιήματά του.

Αυτά αποτελούν πραγματικά μια πολύ συγκινητική, απλή, περιεκτική και ειλικρινή κατάθεση ψυχής προς το χωριό μας, την Ελλάδα μας, τον Προοδευτικό Σύλλογό μας, τη Θρησκεία μας, τους φίλους και συγχωριανούς του, την οικογένειά του....

Ο Γιώργος Δρόσος ήταν πάντα ένας αληθινά γνήσιος Λευκιανός, άνθρωπος δημιουργικός, που χωρίς προβολή, αθόρυβα, προσέφερε πολλά σε πάρα πολλούς τομείς, με ανοιχτή καρδιά και ζεστή αγκαλιά προς όλους. Το βιβλίο αυτό πιστεύω ότι πραγματικά είναι ο καθρέπτης της ψυχής του.

Είναι ένα γλυκό και τρυφερό δώρο προς όλους τους Λευκιανούς στους οποίους και το προσέφερε δωρεάν.

Εγώ θερμά τον ευχαριστώ και τον συγχαίρω

Βασίλης Ραγκούσης.

Γυρεύοντας...

Γυρεύω την πιατέλα με τα γαλάζια λουλούδια, αυτήν, που μου είχες φέρει πέρσι το καλοκαίρι, γεμάτη με αχινούς, πορτοκαλί νοστιμιά και φως του Αιγαίου.

Γυρεύω τις φωτογραφίες που βγάλαμε όλοι παρέα , στο απογευματινό μας μπάνιο πέρσι, στο Μώλο, τρώγοντας κεράσια, -στο άλμπουμ του τηλεφώνου μου- θα είναι πάντα, καλά φυλαγμένες.

Γυρεύω τις απλές καθημερινές κουβέντες, από την απλή Λευκιανή μου φίλη. Από το καλοκαίρι μου, θα λείπουν φέτος πολλοί...

Όμως τα χρώματα και τα αρώματα της μνήμης, η λογική πίσω από το συναίσθημα, θα επιμένουν πως η ζωή συνεχίζεται.

Συνεχίζουμε να ζούμε με προσδοκίες τη ζωή, σε όλη την πληρότητά της.

Για την Αντωνία

Ελένη Σκορδίλη-Μέλλιου, Ιούνιος 2015

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:39 μμ Seite 13

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΣΤΙΣ ΛΕΥΚΕΣ

Πλούσιο και φέτος το πρόγραμμα εκδηλώσεων στο χωριό μας, έχει κάτι για τον καθένα. Ας το δούμε λοιπόν όπως έχει διαμορφωθεί μέχρι την έκδοση του Ενημερωτικού Δελτίου:

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 2-7: Θεατρική παράσταση «Η πόρνη από πάνω», μονόπρακτο που ερμηνεύει η Κατερίνα Διδασκάλου. ***

ΚΥΡΙΑΚΗ 19/7: Τιμητική βραδιά αφιερωμένη στον Πρωτοψάλτη του Ι.Π. Παναγίας Εκατονταπυλιανής κ. **Εμμανουήλ Ι. Χανιώτη,** ώρα 21:00. (Συνδιοργάνωση ΜΕΕΑΣ «Υρία» και Ι.Π. Παναγίας Εκατονταπυλιανής) ***

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/7 & ΣΑΒΒΑΤΟ 25 /7: Μιούζικαλ «Από το Καμπαρέ στην Ελλάδα». Διοργάνωση Κ.Δ.Ε.Π.Α.Π., ώρα 21:00, ***

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/7: Παράσταση Καραγκιόζη από το Θέατρο σκιών του Αργύρη Αθανασίου, ***

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 3/8: Συναυλία «Ιστορία του Τάγκο από την Αργεντινή στην Μικρά Ασία» - συμμετέχει **ο Ανδρέας Χανιώτης.** ώρα 21:30 ***

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8: 1ο Θερινό Φεστιβάλ Παριανών Θεατρικών Ομάδων. Διάρκεια έως 8/8. ***

ΚΥΡΙΑΚΗ 9/8: Μίμης Πλέσσας: 3 γενιές σε συναυλία Jazz. ***

ΔΕΥΤΕΡΑ 10/8: Ετήσια τιμητική εκδήλωση του Συλλόγου «Οι Φίλοι της Πάρου».Ώρα 20:00. ***

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/8: Παράσταση Καραγκιόζη «Σκιές και Γέλια», ώρα 20:30. ***

ΠΕΜΠΤΗ 13/8: Θεατρική παράσταση «Μάρτυς μου ο Θεός», μονόλογος με τον Ιωσήφ Ιωσηφίδη. Ώρα 21.00. ***

ΚΥΡΙΑΚΗ 16/08: Εκδήλωση για την συμπλήρωση 90 χρόνων από την ίδρυση του Προοδευτικού Συλλόγου Λευκιανών της Αθήνας. ώρα 21.00 (Συνδιοργάνωση Σύλλογος Λευκιανών-Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου) ***

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/8: Πανηγύρι του Καράβολα. Παραπλεύρως του Κοινοτικού Μεγάρου. Διοργάνωση ΜΕΕΑΣ «Υρία». Ώρα 21:30.

ΔΕΥΤΕΡΑ 24/8 & ΤΡΙΤΗ 25/8: Paros Jazz Festival

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8: Παράσταση Καραγκιόζη από το Θέατρο σκιών του Αργύρη Αθανασίου, ***

ΣΑΒΒΑΤΟ 29/8: Εορτασμός Αγίου Ιωάννου Προδρόμου – χορευτική παράσταση ***

ΚΥΡΙΑΚΗ 30/08: Παραδοσιακό παιχνίδι «Μπάλες». Διοργάνωση ΜΕΕΑΣ «Υρία».

ΔΕΥΤΕΡΑ 31/8 - ΚΥΡΙΑΚΗ 6/9: 7ήμερο εκδηλώσεων «Αγέρανου Κύκλου». Μουσική, χορός, τραγούδι και λοιπά δρώμενα σε διάφορα σημεία του χωριού.

ΤΡΙΤΗ 1/9: Εορταστική σύναξη στο Βρυσί

Όπου *** η εκδήλωση θα πραγματοποιήται στο ανοιχτό θέατρο Λευκών

ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΥΣ

Στις 31 Μαΐου 2015 (παραμονή του Αγίου Πνεύματος), στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του πολιτιστικού συλλόγου «Υρία», πραγματοποιήθηκε η φωταγώγηση των παλαιών ανεμόμυλων των Λευκών.

Ο τρόπος φωταγώγησης είναι τα φωτοβολταϊκά συστήματα που εγκαταστάθηκαν και θα προσφέρουν όλα τα βράδια του καλοκαιριού ένα ευχάριστο θέαμα.

Ο πολιτιστικός σύλλογος «Υρία» Λευκών, ευχαριστεί τους: Καντέλη Πέτρο, Μάρκο Ρούσσο, Γιάννη Ιατροπούλη, την «Πανεμπορική» Λευκών και Αντώνη Κρητικό, για τη σημαντική βοήθεια που προσέφεραν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όσοι διαθέτουν οικογενειακό τάφο στο Κοιμητήριο Λευκών και θέλουν να τον διατηρήσουν θα πρέπει έως το τέλος Σεπτεμβρίου 2015 να υποβάλουν αίτηση είτε στην Κοινότητα Λευκών είτε στο Δήμο Πάρου για να κατοχυρωθεί ο τάφος στο όνομά τους. Όσοι δεν ενδιαφέρονται να κρατήσουν τον οικογενειακό τάφο θα πρέπει να υποβάλουν και αυτοί αίτηση που να δηλώνουν ότι δεν θα χρησιμοποιήσουν τον οικογενειακό τους τάφο γιατί ο χώρος επιστρέφεται αυτόματα στο Δήμο. Υπενθυμίζουμε ότι τα τέλη ταφής ανέρχονται στα 150 ευρώ και τα τέλη εκταφής επίσης στα 150 ευρώ, ενώ η αγορά νέου τάφου ανέρχεται στο ποσό των 5.000 ευρώ.

Από την Τοπική Κοινότητα Λευκών

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:40 μμ Seite 14

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΛΑΤΟΜΩΝ

Το πρωί της Κυριακής 16 Μαΐου βρεθήκαμε στον Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου στο Διόνυσο για το ετήσιο μνημόσυνο των Λευκιανών λατόμων. Κόσμος πολύς, ίσως από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις που είχαμε δει τα τελευταία χρόνια που γίνεται η εκδήλωση.

Το πρόγραμμα περιλάμβανε κατανυκτική λειτουργία, όπου ξεχώρισε η ψαλτική τέχνη του Μανώλη Α. Χανιώτη, ωραίους μεζέδες και κεράσματα, σούμα (όπως πάντα!) αλλά και ξενάγηση στο λατομείο του Διονύσου για όσους επιθυμούσαν.

Μοναδική εμπειρία η περιήγηση, με μέριμνα της εταιρείας «Μάρμαρα Διονύσου», στον αχανή, υποβλητικό, σχεδόν απόκοσμο χώρο του λατομείου όπου εξορύσσεται εδώ και πολλά χρόνια το ομορφότερο λευκό μάρμαρο της Ελλάδος κι ένα από τα καλύτερα στον κόσμο.

Τα τεράστια σύγχρονα μηχανήματα που έσκαβαν τα σπλάχνα του βουνού κι έκοβαν το μάρμαρο δημιουργούσαν συνειρμούς και σκληρές αντιθέσεις με το μπικούνι και το φουρνέλο που ήταν η καθημερινότητα πριν από χρόνια, όταν οι παππούδες, οι πατεράδες μας, γνωστοί και φίλοι, άφησαν τη ζωή τους στο χωριό και ήρθαν στην Πεντέλη για να γίνουν λατόμοι.

Για να δουλέψουν κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες, να δώσουν ιδρώτα, αίμα, ακόμα και τη ζωή τους, για ένα καλύτερο αύριο. Σ' ένα επάγγελμα επικίνδυνο που χρειαζόταν δύναμη, αντοχή, αντίληψη και τύχη.

Θυμάμαι σα να είναι τώρα τον πατέρα μου που επί 50 χρόνια έφευγε αξημέρωτα από το σπίτι και γυρνούσε αργά το απόγευμα κατάκοπος και κατάσπρος από τη σκόνη ... για ένα μεροκάματο, σχεδόν πάντα κακοπληρωμένο (για να μη μιλήσουμε για ένσημα...)

Βαρύ το τίμημα για τους Λευκιανούς.

Ο Π. Μπιζάς διηγήθηκε συγκινημένος την αιτία που τον έκανε να μην ξαναγυρίσει ποτέ ως λατόμος σ΄ εκείνα τα μέρη: Ένας ογκόλιθος, τινάχτηκε απ' το φουρνέλο κι έλιωσε συνάδελφο που στεκόταν ακριβώς δίπλα του...

Πολλοί έχασαν τη ζωή τους εκεί. Άλλοι έχασαν την ακοή τους. Άλλοι ακρωτηριάστηκαν. Όλοι δούλεψαν πολύ σκληρά, μέσα σε απίστευτες αντιξοότητες, δυσκολίες, καιρικές συνθήκες. Για να θρέψουν οικογένειες, να αναστήσουν παιδιά... Ήρωες....

Ας κρατάμε πάντα ζωντανή τη μνήμη τους.

Γιάννης Κυδωνιεύς

Στήν Πεντέλη σκοτώθηκε λατόμος

Στά λατομεῖα τοῦ Εὐαγ. Μπαλίντ (θέση «Βαθειά Χούνη» Πεντέλης) χθές στίς 2 τό μεσημέρι, σκοτώθηκε ὁ λατόμος Λ. Ι. Σκιαδᾶς, ἐτῶν 43 Ὁ Σκιαδᾶς προσπαθοῦσε νά μετακινήση ὄγκο μαρμάρων, παρασύρθηκε ἀπό αὐτόν καί ἔπεσε ἀπό ὕψος 7 μέτρων, μέ ἀποτέλεσμα νά σκοτωθῆ

ΠΑΡΑΘΕΣΗ ΑΠΟ www.iranon.gr

ΕΝΑΣ ΛΑΤΟΜΟΣ ΝΕΚΡΟΣ ΚΑΙ 1 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ΑΠΟ ΕΚΡΗΞΕΙΣ

Εἰς τά λατομεῖα Σισάμη τῆς Πεντέλης ἐφονεύθη ἀπό ἔκρηξιν φουρνέλλου ὁ ἐργάτης Ι. Σπανός. Τό πτῶμα του μετεφέρθη εἰς τό Νεκροτομεῖον.

— Εἰς τά λατομεῖα Ἀρκούλη τῆς ἰδίας περιοχῆς ἐτραυματίσθη ἀπό ἔκρηξιν φουρνέλου ὁ ἐργάτης Ρ. Ραγγούσης. Ὁ τραυματισθείς μετεφέρθη εἰς τό Λαϊκόν Νοσοκομεῖον.

ΠΑΡΑΘΕΣΗ ΑΠΟ www.iranon.gr

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:40 μμ Seite 15

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΔΩΡΕΕΣ

Η Άννα Κων. Καστανιά δώρισε στο Σύλλογο το ποσόν των 2.000 ευρώ. Την ευχαριστούμε.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Την 10 Μαΐου η Αγγελική Αναστ. Χανιώτου και ο Χαράλαμπος Ρούσσος απέκτησαν αγόρι.

Την 5 Ιουνίου η Μαριάννα Πέτρου Σουρή και ο Στέλιος Δαζελίδης απέκτησαν το πρώτο τους παιδί (αγοράκι) στο μαιευτήριο «Γαία»

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ-ΓΑΜΟΙ

Την 13 Απριλίου ο Νικ. Μοστράτος και η Αντωνία Κάγκανη βάπτισαν το αγοράκι τους (Αναστάσιος) στον Ι.Ν. Παναγίας Υπαπαντής στη Νάουσα

Την 13 Απριλίου ο Χαράλαμπος Τσιράκης και η Ζαμπέτα Μοστράτου βάπτισαν το κοριτσάκι τους (Φιλίππα-Νικολέτα) στον Ι.Ν. Παναγίας Υπαπαντής στη Νάουσα

Την 18 Απριλίου ο Φίλιππος Κρητικός και η Φλώρα Αννουσάκη βάφτισαν το δεύτερο παιδί τους στη Μάρπησσα. Νονοί ο Μανώλης Χάλαρης και η Εμμανουέλλα Αννουσάκη.

Την 13 Μαίου ο Θεόδωρος και η Θεοδώρα Ρήγα βάπτισαν το αγοράκι τους στους Αγ. Αποστόλους Λογγοβάρδας και το ονόμασαν Λευτέρη.

Την 14 Ιουνίου ο Αντώνης Κορνάρος και η Αραλία Κρητικού βάφτισαν το κοριτσάκι τους (Αργυρώ-Αριάδνη) στην Εκατονταπυλιανή.

Την 28 Ιουνίου ο Ηλίας Ν. Κρητικός και η Αγγελική Μουτσάτσου βάφτισαν στον Αγ. Δημήτριο Κηφισιάς το δεύτερο παιδί τους και το ονόμασαν Δημήτρη.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Την 1 Μαΐου απεβίωσε ο Νικόλαος Μιχ. Βιτζηλαίος. Θερμά συλλυπητήρια στην γυναίκα του Άννα και στα παιδιά του Μίνα και Μιχάλη

Την 30 Μαΐου απεβίωσε ο Εμμανουήλ Νικ. Χανιώτης πατέρας του Νικόλα που απεβίωσε την 12 Ιανουαρίου.

Την 1 Ιουνίου απεβίωσε η Μαρία Ναυπλιώτου, υπεύθυνη αιμοδοσίας επί σειράν ετών στην Πάρο.

Την 7 Ιουνίου απεβίωσε η Βασιλική Κων. Κυδωνιέως. Η κηδεία της έγινε την Τρίτη 9 Ιουνίου στο νεκ/φείο Ζωγράφου.

Ο ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΛΑΣ ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ

Εκεί ψηλά στον ουρανό και μέσα στην ομίχλη
Που χάνονται πολλές φορές των Λευκιανών τα ίχνη

Ο Στρούμπουλας ο ονομαστός που μοιάζει με χωνί
Εκεί που χρόνια στέκεται θυμάμαι από παιδί

Το πιο ψηλό βουνό με ηφαιστείου ιστορία
Σαν άρχοντας ρεμβάζει μέχρι πέρα την Ικαρία

Κοιτάζοντας από ψηλά το απέραντο ωραίο
Μπορείς ακόμα να μετράς τα κύματα στο Αιγαίο.

Το εκκλησάκι του Σταυρού* φοράει για περιδέραιο
Που κάθε χρόνο οι Λευκιανοί γιορτάζουν τον Σεμπτέμβριο

Η πράσινή του φορεσιά τον ζώνει από αιώνες
Που οι χωρικοί τον έντυσαν με πλούσιους αμπελώνες.

Και όταν αλλάζει ο καιρός το χειμώνα το βαρύ
Τότε όλοι μας κοιτάμε του Στρούμπουλου την κορφή

Κι αυτός στέλνει μηνύματα στον καθένα που κρυώνει
Φωνάζοντας «άσπρο καπέλο φόρεσα, έρχεται το χιόνι!»*

Αυτός είναι ο Στρούμπουλας που ψάχνοντας τα καλά του
Όλοι αναρριχόμαστε επάνω στα πλευρά του.

Ο Λευκιανός

ΕΛΑ, ΘΕΕ ΜΟΥ

Τι θέλεις, τι ζητάς απ' τη ζωή μου;
Απογοήτευση μόνο θα βρεις
Καμένο δάσος είναι η ψυχή μου
Και η καρδιά μου χώρα της σιωπής

Στην πέτρα δεν φυτρώνουνε λουλούδια
Στους βάλτους δεν γεννούν οι αετοί
Από τους τάφους δεν ακούς τραγούδια
Κι από τη στάχτη φλόγα δεν θα βγει

Κορνίζα με θαμπές φωτογραφίες
Το παρελθόν μου είναι δυστυχώς
Πικρές μες τη ζωή μου ιστορίες
Για λίγους είναι μόνο κι ο Θεός

Στον δρόμο μου εμπόδια μεγάλα
Στον ουρανό μου το φεγγάρι σκοτεινό
Μαρτύρησα της μάνας μου το γάλα
Κι εγώ μια μέρα άσπρη για να ιδώ

Δυσάρεστες πολύ οι εντυπώσεις
Ανθρώπινα ναυάγια πολλά
Το χέρι σου σε ποιόν να πρωτοδώσεις
Καθένας το σταυρό του κουβαλά

Διάφορες φυλές και αποχρώσεις
Σ' αυτή την πλάση την αμαρτωλή
Πάρα πολλά στραβά πια να ισιώσεις
Βαδίζουμε προς την καταστροφή

Έλα Θεέ μου διώξε πια τη δίνη
Τις ανισότητες απ' τη ζωή
Να πρυτανεύει η δικαιοσύνη
Για όλους να υπάρχει το ψωμί

Κων/νος Γ. Δελαγραμμάτης

Δελτίο Τριακοστό 48_Layout 1 26/6/2015 1:40 μμ Seite 16

ΑΛΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ... άλλες εποχές

Είμαστε γύρω στα 1950. Τα περισσότερα Λευκιανόπουλα, ηλικίας 13-15 χρονών και παραπάνω, έχουν φύγει ή φεύγουν από το χωριό μας και πηγαίνουν κυρίως στον Διόνυσο Αττικής ή στην Πεντέλη για να δουλέψουν στα εκεί λατομεία μαρμάρου. Συνθήκες δύσκολες, πρωτόγνωρες, αλλά ευτυχώς δουλειά πολλή και σίγουρη, όρεξη μόνο να υπάρχει!

Κι οι κοπελίτσες, λιγότερες βέβαια, φεύγουν κι αυτές για την Αθήνα ή αλλού, κυρίως σαν εργάτριες ή σαν οικιακοί βοηθοί, σε σπίτια μεγαλοαστών της πρωτεύουσας.

Δεν έχω σκοπό να περιγράψω τις δυσκολίες, τα κακοπεσίματα και άλλα διάφορα που αντιμετώπιζαν τότε τα ξενιτεμένα αυτά Λευκιανόπουλα. Θα χρειάζονταν βιβλία ολόκληρα. Θα πω μόνο λίγα λόγια για την οικογενειακή ολοκλήρωση των παιδιών αυτών.

Τα περισσότερα, λοιπόν, από αυτά τα παιδιά – νεαροί πια, πριν φύγουν αλλά και ακόμη και στην Αθήνα που πήγαν ή επιστρέφοντας στο χωριό μας στις γιορτές Χριστουγέννων και Πάσχα, δημιουργούσαν αισθηματικούς δεσμούς με αντίστοιχα αγόρια ή κορίτσια του χωριού μας ή με αυτά που είχαν ήδη φύγει στην Αθήνα.

Τότε βέβαια, είχε ακόμα έντονη εφαρμογή και σεβασμό η παροιμία «παπούτσι απ΄ τον τόπο σου κι ας είν' και μπαλωμένο». Τα περισσότερα λοιπόν από τα ξενιτεμένα αυτά παιδιά δημιουργούσαν παραδοσιακές, πραγματικές λευκιανές οικογένειες με δύο, τρία ή και περισσότερα παιδιά.

Κι όμως, από το χωριό μας ξεκίνησαν μόνο με ένα σάκο ή με μια πάνινη – χάρτινη βαλιτσούλα με ελάχιστα βασικά και απαραίτητα ρούχα.

Το νοικοκυριό λοιπόν που θα δημιουργούσαν τι μπορούσε να έχει εκτός από την ειλικρινή τους αγάπη, τον έρωτά τους δηλαδή, μέσα στο νοικιασμένο δωμάτιο, την καμαρούλα στην ουσία, με τη μικρή της κουζινίτσα, κάπου στο Μαρούσι, την Κηφισιά, την Πεντέλη...

Ε λοιπόν, αγαπητοί μου σημερινοί νέοι, ένιωθαν τότε πολύ πλούσιοι και ευτυχείς όταν μπορούσαν να εξασφαλίσουν ένα απλό κρεβάτι, λίγα σκεπάσματα, ένα τραπέζι, λίγες καρέκλες και λίγα σκεύη στην κουζινίτσα τους όπου κυρίως λειτουργούσε η μικρή γκαζιέρα με πετρέλαιο και λίγο αργότερα το γνωστό μας πετρογκάζ.

Ξεκινούσαν λοιπόν από το μηδέν. Όμως με την αγάπη τους, την ομόνοια, την αμοιβαία κατανόηση, την εργατικότητα, τη σωστή διαχείριση και την προβλεπτικότητά τους στην τότε αναπτυσσόμενη πατρίδα μας, σιγά-σιγά και με πολλή προσπάθεια βέβαια, μέσα σε λίγες δεκαετίες όλοι σχεδόν κατόρθωσαν να φτιάξουν από μία μικρή ή μεγαλύτερη περιουσία και να τακτοποιήσουν τα παιδιά τους όπως εκείνοι το επιθυμούσαν.

Κανείς δεν ξέχασε το χωριό μας, όπου αργότερα αξιοποίησαν και τα λίγα αμπελοχώραφα ή το σπίτι που κληρονόμησαν από την πατρική περιουσία.

Τώρα, γιατί τα γράφω όλα αυτά;

Ε, γιατί άθελά μου, κάπου-κάπου, μέσα σου, κάνω συγκρίσεις με το τι συμβαίνει σήμερα. Καλά, πολλές φορές βέβαια δεν υπάρχει μόνιμη δουλειά. Είναι ένα σοβαρό πρόβλημα σήμερα και μια αληθοφανής δικαιολογία.

Όμως και όταν υπάρχει σίγουρη δουλειά και όταν υπάρχουν πανέτοιμα σπιτιαπαλάτια επιπλωμένα που μάταια περιμένουν, κι άλλα πολλά... γιατί δεν παντρεύονται εύκολα σήμερα οι νέοι; Ξέρω, και πολλοί απ΄ αυτούς τους λίγους που παντρεύονται, χωρίζουν σε λίγο καιρό.

Ο καθένας μπορεί να προβάλει δεκάδες λόγους για όλα αυτά που συμβαίνουν σήμερα και σίγουρα, από μια πλευρά τουλάχιστον, θα έχει πολλά δίκια.

Δεν χρειάζεται, νομίζω, να πω κι εγώ τι πιστεύω.....

Το παράδειγμα όμως των Λευκιανόπουλων της εποχής του 1950 και αρκετά αργότερα, που παραπάνω με πολύ λίγα λόγια περιέγραψα, πώς δηλαδή τότε δημιουργούσαν τις πολύ σωστές οικογένειές τους, κάτι θα μπορούσε να μας πει και να μας διδάξει...

Βασίλης Ραγκούση

Ατομική έκθεση της Αγγέλικας Βαξεβανίδου

Στις 19 Μαΐου έγιναν τα εγκαίνια της ατομικής έκθεσης της ζωγράφου Αγγέλικας Βαξεβανίδου, κόρης του πρώην προέδρου του Συλλόγου μας Δημήτρη Βαξεβανίδη, στην γκαλερί Φουάρ (Μητροπόλεως72, στο κέντρο).

Η Αγγέλικα γεννήθηκε στη Γερμανία και ζει και εργάζεται στις Λεύκες. Σπούδασε γλυπτική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγητή τον Θεόδωρο Παπαγιάννη.

Συνέχισε τις σπουδές της στην σχολή Καλών Τεχνών του Μονάχου και ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές σπουδές της στην Universität der Künste στο Βερολίνο. Έχει στο ενεργητικό της δέκα ατομικές εκθέσεις και συμμετοχές σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Θαυμάσαμε κάποια από τα έργα της στο ατελιέ της και η σημερινή παρουσίαση μας έδωσε την ευκαιρία να δούμε την τελευταία δουλειά της.

Μας εντυπωσίασε ο τρόπος που αποδίδει την αποστασιοποίηση του υποκειμένου από το περιβάλλον χρησιμοποιώντας επάλληλες μολυβιές. Έτσι, το θέμα της είναι σαν να αιωρείται αυθύπαρκτο, απαλλαγμένο από κοινωνικές έννοιες και εξωτερικές επιρροές, ευάλωτο, εκτεθειμένο σε μια προσπάθεια απεικόνισης της ψυχής.

Η ζωγράφος βρίσκεται σε μια συνεχή αναζήτηση της ελευθερίας μ' ένα τρόπο πράγματι αποκαλυπτικό και συνάμα εκρηκτικό και ανάλαφρο προσκαλώντας το θεατή να σκεφτεί πέρα από αυτό που βλέπει.

Ήταν μια εμπειρία ευχάριστη για όλους, μυημένους ή μη. Ευχόμαστε στην Αγγέλικα να συνεχίσει με επιτυχία την καριέρα της και να πραγματοποιήσει όλους τους καλλιτεχνικούς της στόχους.